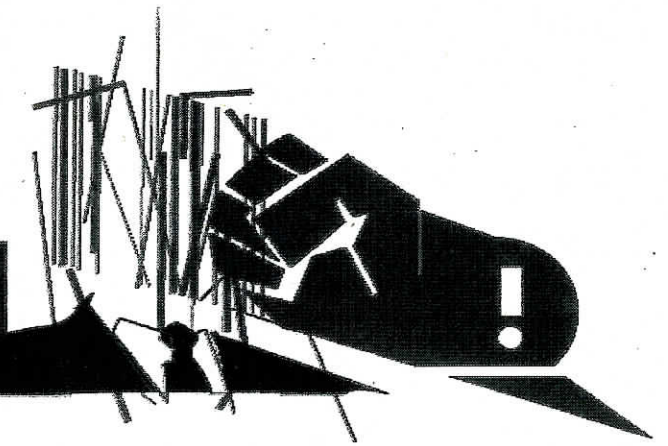

BÄRST

Anarchistisch axieblad

nr 8 september 2006

2 pleuro

Barst! is een anarchistisch actieblad waarmee we u willen informeren over directe actie in binnen en buitenland, veganisme, milieu, antifascisme en andere hot items. Tevens willen we anarchie verspreiden en uitdiepen. Barst! is een samenwerking tussen twee brugse anarchistische collectieven, Counter Action en Uitgezonderd. Wij streven naar een volledige vrijheid voor alle mensen zonder onderscheid te maken in cultuur, geloof, geslacht of leeftijd. Wij strijden voor het behoud van onze planeet en voor het welzijn van plant en dier. Vrijheid, gelijkheid en solidariteit liggen aan de basis.

→ Hoewel we een vaste redactie hebben, bieden we in ons actieblad ook ruimte aan iedereen die zijn hoodschap kwijt wil. Gezien vele organisaties en individuen niet in de eerste plaats met 'journalistiek' bezig zijn, maar toch hun zegje willen doen, biedt Barst! de mogelijkheid om artikels van hun hand te plaatsen. De enige vanzelfsprekende beperking is dat er geen fascistische, homofobe of seksistische stukken geplaatst worden.

MAIL ONS OP: Barst_actieblad@hotmail.com
OF STUUR NAAR: postbus 715 - 8000 Brugge - BELGIË

Aanvankelijk leek het er op dat de zomer op activistisch gebied behoorlijk rustig zou verlopen.... aanvankelijk dus, want niets was minder waar. Berichten uit o.a. IJsland, Borsbeek en een hoopje van tijdens de Gentse feesten stroomden toe de voorbije maanden. Dat ook de vredesbeweging niet bepaald stil zat, zal uit de korte berichten blijken. Alles samen, te veel om op te noemen eigenlijk en zelfs te veel om over te kunnen schrijven in dit ene actieblad. Gelukkig voor jullie dat er wel het één en ander te vertellen valt, want een boekje vol leuteren over het slechte weer in augustus zou ons lezerspubliek waarschijnlijk een depressie bezorgen. Hopelijk bevalt de huidige inhoud jullie dus wel!

Vind je alsnog dat we nalatig zijn geweest door over bepaalde gebeurtenissen niet te berichten? Schrijf het dan neer in een artikel en stuur het ons op.

Abonnement ? Aarzel niet !

- Een jaarabonnement (6 nrs.) kost slechts 15 €.
Dan ontvangt u telkens een exemplaar per post.
- Een steunabonnement (ook 6 nrs.) kost slechts 20€.
Dan ontvangt u telkens een exemplaar per post

Vraag je abo vandaag nog aan en stuur dit strookje met naam en adres én met (goed verborgen) gepast geld naar:

postbus 715 (geen naamsvermelding op omslag)
8000 Brugge
(België)

Groenfront! in Borsbeekse bomen (of wat er nog van overblijft)

In de nacht van maandag 31 juli op dinsdag 1 augustus startten een twintigtal actievoerders van GroenFront! met een bezetting van het bos bij Fort III te Borsbeek. Met deze actie willen ze protesteren tegen het kappen van een waardevol, erkend natuurgebied in functie van de "veiligheid" van de luchthaven van Deurne. In een week tijd werden 19 boomhutten en een toren ('Fort 3,5 gedoopt') gebouwd om zo het kappen te verhinderen, dan wel te vertragen. Heel lang moest er op het kappen niet gewacht worden. Op 9 augustus startte de aannemer (Meysmans bvba) met de werken die nog steeds blijven voortduren. Intussen is het bos aanzienlijk uitgedund door de kapwerken. Maar ook het actiekamp houdt voorlopig staande. Iedere werkdag verloopt bijna volgens hetzelfde scenario waarbij een deel van het bos afgezet wordt om aan de slag te gaan. De talrijk aanwezige politie moet er telkens voor zorgen dat de aannemer zijn werk kan doen. Wie zich in het afgezette gebied bevindt of door blokkades met bijbehorende lock-ons de aannemer verhindert, wordt verwijderd van de plaats en vervolgens administratief aangehouden voor zolang dat de werken duren op die dag. Gemiddeld lijken de werken iedere dag meer dan 2 uur vertraging op te lopen door de dagelijkse blokkades, kraanbezettingen of door de gebouwde boomhutten en touwbruggen. De verwijdering van de actievoerders gebeurt niet altijd volgens de 'standaardprocedures' maar dikwijls op zeer amateuristische wijze waardoor de veiligheid van verschillende activisten een aantal keer in gevaar gebracht werd (zie tekstvak hiernaast).

Dagelijkse updates over deze gebeurtenissen vind je verder in grote hoeveelheid op www.groenfront.be. Uiteraard zijn het deze zaken die in de pers toegelicht werden en niet hoe de zaak op zich in elkaar zit. Daarom dat er in dit artikel niet meer verder ingegaan wordt op het dagelijkse spelletje tussen actievoerders en politie maar als bedoeling heeft de achtergrond van de gebeurtenissen te schetsen. Het is een aangepaste en tevens ingekorte versie van een artikel dat reeds op www.groenfront.be verschenen is. Aansluitend hierop volgen enkele bedenkingen bij de actie. Graag hadden we deze met een interview voorgelegd aan een groenfronter, maar dat is er niet meer van gekomen. Reacties zijn uiteraard meer dan welkom en zullen in ons volgende nummer afgedrukt worden.

"Bij een poging tot ontruiming van een blokkade is een agent van de federale politie zonder beveiliging in een boom geklommen, en heeft een activist door hem van achteren bij zijn gezicht vast te pakken gearresteerd.

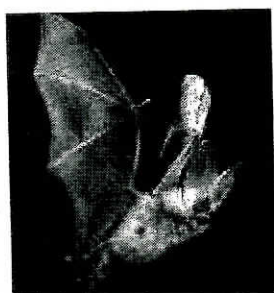
Aangezien de activist hierdoor geen zicht en geen bewegingsruimte meer had heeft het weinig gescheeld of beide personen waren te pletter gevallen. Gevoegd bij de incidenten van vorige week, waarbij onder meer touwen waar activisten aan hingen zijn doorgesneden en een klimgordel is vernield wijst dit erop dat de federale politie nog steeds niet begrepen heeft hoe belangrijk het is om mensen op een veilige manier te behandelen. Het doorsnijden van dragende touwen, vernielen van een klimgordel en klimmen in bomen door politieagenten die hiervoor niet gekwalificeerd zijn leidt tot levensgevaarlijke situaties voor activisten, politieagenten en personeel van het kapbedrijf."

Borsbeek en Fort III

In de gemeente Borsbeek (+/- 10.500 inwoners), nabij Antwerpen, ligt het historische 'Fort III' dat tussen 1860 en 1864 gebouwd is als deel van een verdedigingsgordel van verschillende forten rond Antwerpen. Deze gordel kwam er na de scheiding tussen het Noorden en het Zuiden van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden. De gemeente Borsbeek is eigenaar van het Fort dat voor het grootste deel ook op hun grondgebied ligt, maar voor een kleiner deel ligt het op het grondgebied van de gemeente Morsel. Het volledige domein is zo'n 32ha groot en doet nu vooral dienst als ontspanningsruimte voor vele inwoners van Borsbeek gezien het domein goed geschikt is voor wandelingen in de enigszins verwilderde natuur (vooraleer de kapwerken startten). Het hoofdfrontgebouw en de capponières, samen met de fortgracht en een perceel buiten de gracht zijn in beheer door Natuurpunt vzw.

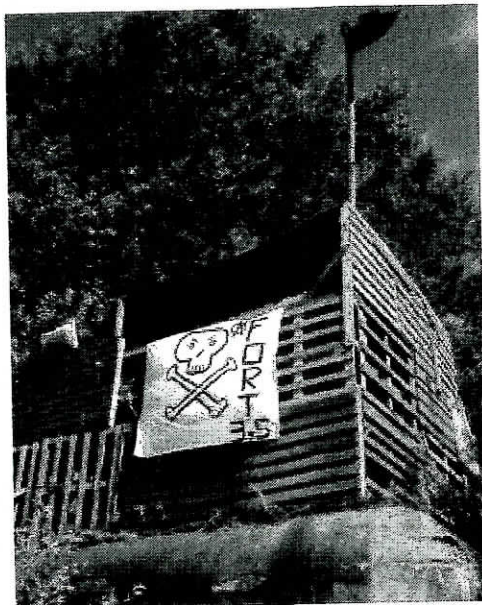
Vlak naast Fort III ligt het vliegveld van Antwerpen in de gemeente Deurne. Voor dit kleine en verliesgevende vliegveld moeten 0.58 ha van de bomen op Fort III gekapt worden en 4,09 ha 'gesnoeid' worden. De bomen zouden immers in de weg staan voor het vliegverkeer en zou hierdoor een veiligheidsprobleem zijn.

Vleermuizen

de vogelrichtlijn. In Fort III wordt iedere winter meer dan 200 vleermuizen aangetroffen. Hieronder bevindt zich de zeldzame Franjestaart in grote aantallen. Ook worden exemplaren van de nog zeldzamere Ingekorven vleermuis waargenomen. Deze vleermuizen gebruiken het fort niet alleen als slaapplaats. Tijdens en vóór de

Fort III is zoals de gehele fortengordel rond Antwerpen opgenomen op de zogenaamde Natura 2000-lijst van de Europese Unie. Die is gebaseerd op de Habitatrictlijn (Europese Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna) en ook op

winter wordt er namelijk ook gepaard. Mannetjes arriveren al vroeg rond het verblijf om daar de vrouwtjes op te wachten. Deze mannetjes bevinden zich ook in het bos dat op het fort staat. Het bos kan met z'n insectenopbrengst door de vleermuizen worden benut om zowel voor als na de winter aan te sterken. Het vooruitzicht voor de vleermuizen ziet er allesbehalve goed uit, nu het bos volledig kaal gekapt wordt.

Het vliegveldje

Ondanks de deftige naam "Internationale Luchthaven Antwerpen", is het een kleine en verliesgevend vliegveldje. Het vliegveld kan blijven bestaan vanwege

de grote overheidssubsidie die het mag ontvangen. Berekeningen lopen uiteen -van 30 tot 50 euro per passagier- maar overduidelijk is dat er jaarlijks grote sommen geld naar het vliegveldje geschoven moeten worden om het open te kunnen houden. Bovendien ligt de luchthaven van Zaventem slechts

een veertigtal kilometers verderop, waardoor de vraag rijst waarom dat vliegveldje überhaupt nog open is. De luchthaven zelf profileert zich op haar eigen website met dat het "ideaal is voor zakenvluchten", "de afstand tussen gratis parking (600 plaatsen) en de check-in zone is zeer kort" en "U kunt inschepen tot 30 minuten voor vertrek." Deze drie punten waarop het vliegveldje zich profileert in combinatie met

het feit dat het zeer verliesgevend is en dat er een veel grotere luchthaven dicht in de buurt is, roept het beeld op dat dit vliegveldje enkel opgehouden wordt voor zakenlui en de happy-few uit Antwerpen en omgeving.

Maar waarom moeten die bomen dan weg?

Op 7 december 1944 is er in Chicago (VS) een verdrag getekend over de burgerluchtvaart. België heeft dit (later) ook ondertekend en moet zich er dus aan houden. Volgens dit 'Verdrag van Chicago' worden vliegvelden voor de burgerluchtvaart ingedeeld in verschillende categorieën. Het vliegveldje in Deurne heeft de B-status. Als gevolg hiervan mogen sommige vliegtuigen er niet landen. Het directoraat-generaal Luchtvaart (de instantie die in België o.a. de certificering van luchthavens volgens het Verdrag van Chicago regelt) heeft vorig jaar het vliegveldje bij Deurne geen A-status kunnen geven

vanwege de belemmeringen die o.a. door de bomen veroorzaakt worden.

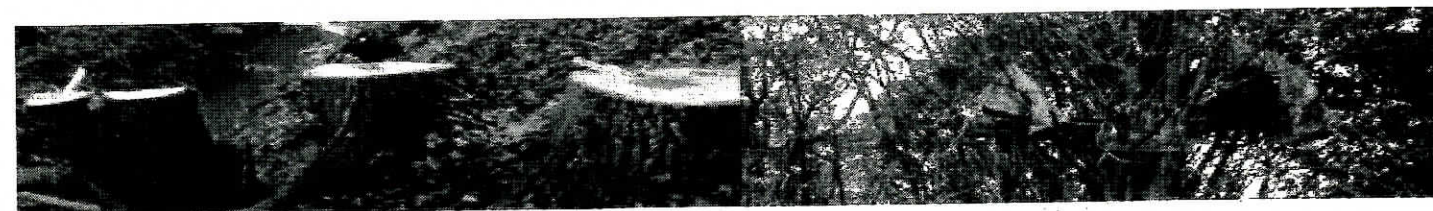
Het hele verhaal over veiligheid is dus complete onzin. Het blijkt uitsluitend te gaan om de status van het vliegveld en de daarmee samenhangende mogelijkheden om er meer, grotere en zwaardere vliegtuigen te laten landen.

Opmerkelijk hierbij is dat het vliegveldje blijkbaar toch hoopt/denkt dat het in de toekomst alsnog winstgevend - of wellicht minder verliesgevend- kan worden. Dit terwijl de Vlaamse regering in 2002 een onderzoek heeft laten doen door het gerenommeerde accountancy- en adviesbureau Ernst&Young. In het rapport dat Ernst&Young publiceerde over het vliegveldje bij Deurne stond: "... structureel verlieslatend bedrijf..." en "... gebrek aan marktpotentieel ..." Met name dat laatste geeft aan dat -zelfs al zouden mensen werkgelegenheid boven milieu willen verkiezen- de bomenkap het vliegveldje alsnog geheel niets zal gaan opleveren. Of het vliegveldje moet zo arrogant zijn dat ze denken dat hun eigen bedrijfs- en markteconomische analyses beter zijn dan die van een gerenommeerd en gespecialiseerd bedrijf als Ernst&Young is....

Vlaamse Luchtvaart Maatschappij en de juridische/politieke spelletjes

De Vlaamse Luchtvaart Maatschappij (VLM) is een partner-in-crime van het vliegveldje in Deurne. Tussen de gemeente Borsbeek, die eerste instantie tegen het kappen was, en de VLM zijn verschillende juridische botsingen geweest over het wel of niet mogen kappen van bomen op Fort III. Zo volgden er onvermijdelijk verschillende zittingen in de rechtzaal. Op 1 februari 2005 besliste een rechter in kort geding dat de gemeente de bomen moest kappen binnen 30 dagen met een dwangsom van 20.000 euro per dag. Maar voor de kapwerken moesten echter de nodig vergunningen geleverd worden. Vanwege de niet-meegaande houding van de gemeente Borsbeek heeft minister Kris Peeters uiteindelijk zelf een kapvergunning afgegeven aan de VLM. Op 21 maart 2005 begon de VLM zelf met het kappen van enkele bomen. Dit kon gelukkig tijdig verhindert worden door activisten van Boomspotting. Diezelfde avond (21 maart 2005) schorst de Raad van State de kapvergunning van de VLM. Dit werd de volgende dag bekrachtigd door de Rechtbank van eerste aanleg.

Na alle druk en commotie rond rechtszaken en dwangsommen vanuit de VLM begon Minister Kris Peeters met chantage tegen de gemeente. Peeters wou een overeenkomst met de gemeente Borsbeek sluiten over de bomenkap.

Indien de gemeente niet akkoord ging en zich sowieso bleef verzetten, zou Peeters de gemeente Borsbeek passeren en eigenhandig de benodigde vergunningen afleveren. Oftewel het was voor de gemeente onderhandelen met een wapen op haar voorhoofd. Buigen of barsten. De gemeenteraad van Borsbeek ging op 23 december 2005 en het Vlaams Parlement op 14 januari 2006 in meerderheid uiteindelijk akkoord met het dictaat van Kris Peeters.

Loze belofes

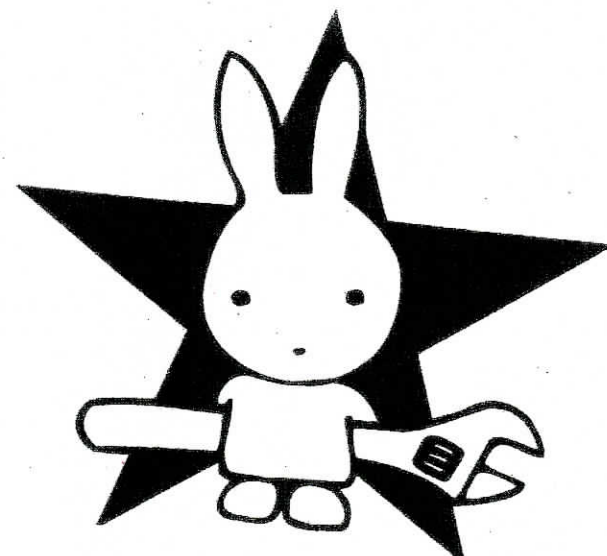
De gemeente Borsbeek kreeg twee belofes voor het akkoord: 1) Er komt geen uitbreiding van het vliegveld en/of een verlenging van de startbaan en 2) er komt een compensatie voor de verdwenen natuur. Wat de eerste belofte betreft, bleek echter dat de gemeenteraad -in dezelfde vergadering als waarin ze het dictaat goedkeurde- aangaf dat deze belofte beperkt houdbaar is. Er is geen enkele garantie dat de volgende Vlaamse regering (van 2009) zich aan deze belofte gaat houden. Wat de tweede belofte betreft kan men al de wenkbrauwen fronsen bij het concept van natuurcompensatie. Natuur is een namelijk een jarenlang opgebouwd eco-systeem en niet sec de boompjes tellen en die ergens anders aanplanten. Bovendien bleek dat de jong nieuwe boompjes die zogenaamd de oude bomen zouden moeten vervangen, pas in 2011 aangeplant gaan worden. Dus -namens Kris Peeters- de vraag aan de vleermuizen of ze wellicht even tot 2011 zouden kunnen wachten.... Als kanttekening bij het akkoord kun je tevens nog de vraag stellen of er geen partijpolitieke belangen gespeeld hebben hierbij, aangezien zowel Kris Peeters als de burgemeester van Borsbeek Leo Vlaeymans beide lid zijn van de CD&V. Met het oog op de komende gemeenteraadsverkiezingen hebben ze immers allesbehalve behoefte aan een harde politieke botsing gezien dit de partij schade zou berokkenen.

Een verloren strijd laten aanslepen?

Op het 19u-journaal van 31 augustus, werden, na twee weken niks meer te berichten, opnieuw beelden getoond van de kapwerken in Borsbeek en de acties er tegen. Grote kastanjabomen zien we tegen de vlakte gaan terwijl enkele actievoerders gearresteerd worden. De beelden zouden waarschijnlijk bij ettelijke milieuactivisten, anarchisten, natuurliefhebbers, groenen, ... op het eerste moment dezelfde reacties opwekken: enerzijds verontwaardiging en woede over de kapwerken, anderzijds sympathie en ondersteuning voor de bezetters. Dus met z'n allen naar Borsbeek? Of toch niet... Niet iedereen uit de actiebeweging vindt de bezetting en de acties immers nog een zinvolle optie. De afgelopen maand kreeg ik hoofdzakelijk twee bedenkingen bij de actie te horen. Deze worden hier geformuleerd in de hoop een reactie te krijgen van wie niet (of wel) akkoord is met deze discussiepunten.

Een eerste bedenking betreft het doel en de zin van de actie. Zoals al aangehaald werd aan het begin van het artikel loopt iedere werkdag telkens volgens hetzelfde scenario. En vooral de uitkomst is telkens dezelfde: steeds minder bomen staan nog rechtop. De aannemer blijft dus vooral lustig doorwerken en dit hoogstwaarschijnlijk totdat hij zijn opdracht heeft afgewerkt. Niet onterecht vraagt men zich dus af wat het nog voor zin heeft om blijven actie te voeren? Er valt immers niks meer te redden want de werken worden er niet mee gestopt, hoogstens zorgt men voor vertraging. Zelfs op het actieterrein had ik de indruk dat men zich dit realiseert, zoals enkelen zelf verteld hebben. Dus waarom dan nog zoveel tijd en energie steken in deze bezetting? Zou het niet zinvoller zijn om met de hele bezettingsgroep te gaan strijden voor de bedreigde natuurgebieden die wel nog te redden zijn?

Laat tenslotte duidelijk zijn dat bovenstaande kritieken niet gelden als de mening van ons actieblad Barst! maar eerder leven binnen de actiebeweging en hier neergepend zijn. Een gezonde actiebeweging heeft immers nood aan wat zelfkritiek en moet zich af en toe zichzelf in vraag durven stellen. Misschien dat er uiteindelijk iets positief uit de bus komt en efficiënter kan gewerkt worden. **Dus reageer en vertel uw mening!**

De bezetting en blokkadeacties laten voortduren enkel om de dagelijkse ontruimingskosten nog de hoogte in te jagen, lijken mij ideologisch weinig steek te houden. In het slechtste geval vallen er binnenkort gerechtelijke aanhoudingen en volgen er rechtzaken die de beweging veel geld kan kosten. Ook een symbolische waarde kan moeilijk toegeschreven worden aan de directe actie, wetende dat ik me sowieso moeilijk kan indenken dat het voor de actievoerders in de eerste plaats hierom te doen is. De boodschap is immers al lang duidelijk geworden en bovendien zijn de langdurige bezetting en de gevoerde acties niet van die aard qua investering in middelen en uitvoering dat je ze symbolisch kunt opvatten.

Een tweede bedenking betreft in hoeverre GroenFront! in deze zaak moeite gedaan heeft om duidelijk te maken dat ze onafhankelijk werken van de andere tegenstanders van de boskap. Uiteraard leek het in de nationale media af en toe, zo dat er haast in opdracht van de partij Groen! of natuurlief vzw tot bezetting was overgegaan, maar wij weten wel beter... en kennen (en ondersteunen) de basisprincipes van GroenFront!. Er lijkt echter wel weinig moeite te zijn gedaan door de bezetters, misschien elk afzonderlijk, om naast het uitvoeren van de acties ook een degelijke dossierkennis rond de zaak op te bouwen of om zich voldoende te informeren rond de hele zaak. Hierdoor kwam wel eens de kritiek dat sommige bezetters niet echt wisten waar ze specifiek mee bezig zijn. Bovendien leek het of de boombezetters zelf, behalve dat ze graag in een boom slapen en de bomen willen redden, weinig kwijt te kunnen in de media, waardoor ze noodgedwongen aangewezen waren op iemand van Boomspotting die tekst en uitleg gaf:

VERKIEZINGSPLEZIER

Het is jullie wellicht al opgevallen: de verkiezingen komen dichterbij. Her en der verschijnen al de eerste affiches en plakborden. De verschillende partijen gaan weer es duchtig met geld smijten om hun propaganda onder de mensen te verspreiden in de hoop zoveel mogelijk zieltjes te winnen. Velen van ons vinden het een degoutante tijd en kunnen die storende en afzichtelijke affiches niet luchten. Wel, persoonlijk vind ik het een leuke periode, want er kan juist veel gedaan worden tegen deze propagandamachine. Het is een tijd om lekker 's nachts op pad te gaan en wat weerwerk te bieden aan alle partijen (want geen van alle zijn het waard gespaard te blijven). Daarom enkele leuke tips aan allen die ook graag 's nachts op pad gaan.

Verfbommen.

Deze kunnen op verschillende manieren worden gemaakt en zijn alle even effectief.

Als verf gebruik je best gewone huisverf op oliebasis. Die is zowat overal te verkrijgen (koop de verf niet bij de plaatselijke winkel, veiligheid, weet je wel). Schaf je ook een pot verfverdunder aan, en maak daarmee samen met de verf een 50 - 50 mengsel van (van elks de helft dus). Het verdunnen van de verf zorgt namelijk voor meer spatten!

*Waterballonnen of de dunste diepvrieszakjes zijn hiervoor zeer geschikt. De diepvries zakjes niet te vol doen en zorgen dat als je ze dichtknoopt, er zo weinig mogelijk lucht in de zakjes blijft. Om er voor te zorgen dat de zakjes makkelijk te vervoeren zijn zonder dat ze open springen kan je ze in een kartonnen doos steken met afzonderlijke vakjes, zoals bijvoorbeeld een doos voor glazen of wijnflessen. Haal dan eerst de binnenwanden er uit en steek een plastic zak in de doos (als er dan al eentje openspringt lekt dit niet in de doos).

*Kleine glazen frisdrankflesjes met een schroef dop zijn goed materiaal om een verfbom van te maken. Het enige nadeel is dat je hard moet goien om het glas te breken (en het maakt dus ook nogal wat lawaai).

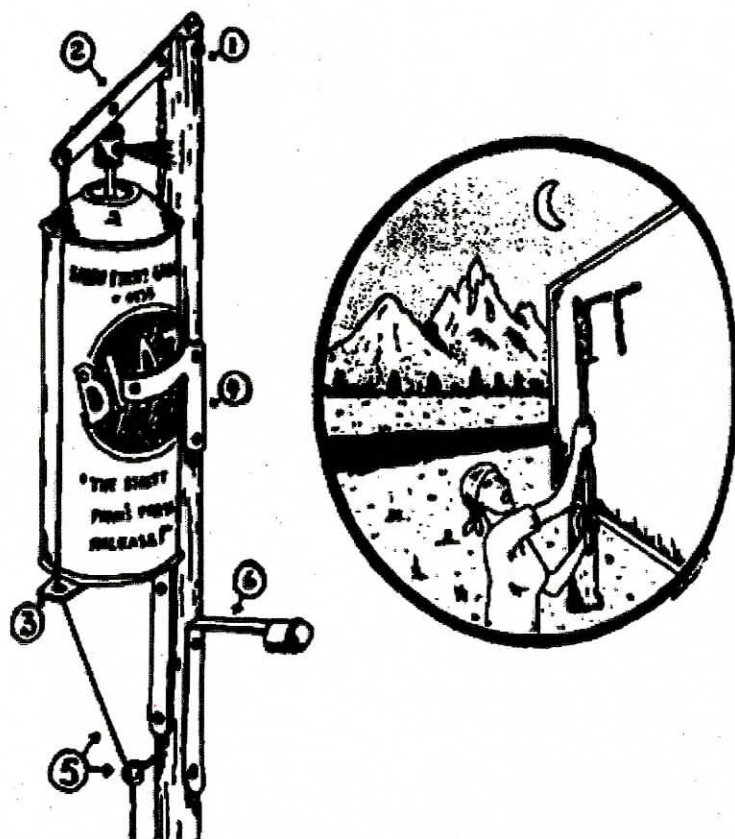
*Glazen kerstballen zijn ook een goed middel om een verfbom mee te maken. Haal het dopje er van, giet het vol met verf en doe dan terug dicht met duct tape (je weet wel, die goede en stevige grijze plakband). De kerstballen kan je vervoeren zoals de waterballonnen.

*Voor de niet veganisten onder ons zijn eieren ook een geschikt middel. Maak met een naald voorzichtig een gaatje in de boven- en onderkant van het ei en blaas de inhoud er uit. Kan je nog een omelet maken. Doe 1 van de gaten dicht met kaarsvet, en maak het ander gat voorzichtig wat groter. Met behulp van een spuit kan je dan de verf in het ei krijgen. Maak dan ook dat gat dicht met wat kaarsvet. De eitjes in een eierdoos steken om te vervoeren.

Plakborden aanpassen.

Hiermee bedoel ik de boodschap die op de affiche staat veranderen of aanpassen. Zo kan je van de boodschap een grap maken of er gewoon je eigen ding op spuiten. Zorg voor een goede tekst en maak geen spellingsfouten. Als de plakborden net iets te hoog zijn kan je een spuitbusverlengstuk maken. Hiervoor ga je als volgt te werk:

Neem een borstelstok of een andere lichte en stevige houten stok. Van de ene kant van de stok maak je een inkeping van ongeveer de helft van de dikte (zie nummer 1 op de tekening). Op het resterende stukje hout bevestig je een metalen plaatje (2). Bevestig een spuitbuslengte lager een steunplaatje voor de spuitbus (3). Ongeveer halverwege de lengte van de spuitbus bevestig je aan beide kanten van de stok een gebogen haakje waartussen de spuitbus geklemd komt te zitten (4). Bevestig daarna een nylondraad aan het bovenste plaatje en steek dit dan door een gaatje in het steunplankje en door een schroef met oog die je wat lager op de stok bevestigt (5). Je kan ook nog een metalen hoek aan de spuitkant bevestigen met daarop het bolle stopsel van bijvoorbeeld eendeodorantspuitbus. Dit zorgt er voor dat als je een slogan spuit je steeds dezelfde afstand houdt van het paneel. Doch, oefenen is hier de boodschap!

Overplakken.

Dit is natuurlijk zeer eenvoudig. Je maakt zelf je affiches (lieft zo veel mogelijk) en gaat die lekker overal op de affiches gaan plakken. Als je geen behang lijm wil kopen kan je ook een mengsel maken van bloem en water (maar zorg dat het mengsel niet te dun is!). Wees creatief in het zelf ontwerpen van affiches.

Hou je van een meer eenvoudige en brutere aanpak van verkiezingspanelen, dan kan je ze vanzelfsprekend ook uit de grond trekken en omvergooien, of je kan ze gewoon in de fik steken (maar vuur geeft licht en dan val je vanzelfsprekend meer op).

Belangrijk!!!

Ook al is het spannend en leuk om zulke kleine acties te ondernemen, veiligheid blijft een belangrijke kwestie. Daarom een paar simpele maar broodnodige tips.

- *Draag bij het vervaardigen van verfbommen of andere zaken steeds handschoenen (van die goedkope plastic dingetjes voldoen). Zo laat je nooit en nergens vingerafdrukken achter.
- *Draag die plastic handschoenen ook bij het uitvoeren van een actie, zeker als het met verf te maken heeft. Het is te stom om verfsporen op je handen te hebben.
- *Als je om iets te vervaardigen ander materiaal nodig hebt (bv krantenpapier om niet overal verspatten te hebben in je huis) of je hebt je spuitbus of iets anders leeg, werp dit dan weg! En liefst in een vuilnisbak niet dicht bij de deur op plaats van actie. Laat ook je verfemmer niet thuis achter.
- *Draag onopvallende kledij. Als je dan toch eventueel word bemerkt, is het moeilijker je te herkennen.
- *Ga liefst in kleine groepjes te werk zodat je tenminste 1 persoon hebt die op uitkijk kan staan. Al te vaak zijn mensen opgepakt omdat ze niet kijken of er al dan niet iemand in de buurt is.

*Hou je mond. Niemand hoeft te weten waar jij (of jullie) mee bezig zijn. Hoe meer mensen weet hebben van je activiteiten, des te groter het risico om gepakt te worden.

*Wees voorbereid. Spreek op voorhand af wat je waar gaat doen en wie wat doet. Zorg dat je een vluchtroute hebt of dat je een plaats hebt die veilig genoeg is om terug af te spreken indien jullie elkaar uit het oog verliezen. Bedenk verschillende scenario's die zich kunnen voordoen (flikken, andere plakploegen, rechtse rakkers,...).

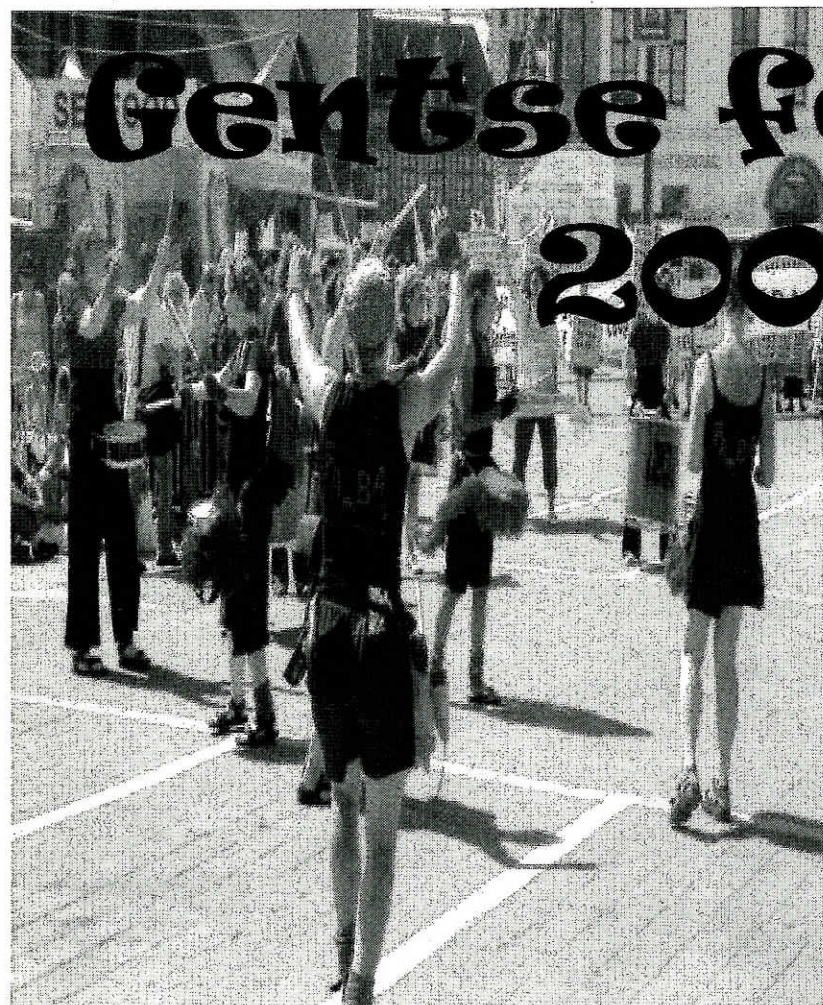
Je kan niet goed genoeg voorbereid zijn.

*Blijf kalm en voorzichtig.

Sukses!

Het nachtgedierte.

Gratis muziek op een tiental pleinen, 4 internationale festivals, honderden activiteiten voor jong en oud, feesten tot in de vroege ochtenduur... Wat kan een mens nog meer wensen, zou je kunnen denken? Wel, wetende dat de Gentse feesten opgestart was met een uitgesproken rebels karakter en geëvolueerd is tot een heus consumptiefeest, zijn de Gentse feesten de ideale plaats om alternatieve boodschappen op de consumerende massa los te laten. Enkele organisaties en collectieven dachten hier ook zo over. Al op de eerste dag van de Gentse feesten kon het publiek al kennismaken met een overzicht van alle initiatieven die van zich zouden laten horen tijdens de feesten, want voor de derde keer op rij startte er ook dit jaar, naast de officiële openingsparade, een Rebelse Parade.

De Rebelse Parade

Tientallen rebelse Gentenaars waren opgedaagd voor deze "parade". De organisaties die de handen in elkaar geslagen hebben voor de Rebelse Parade waren: Hand in Hand Heirnis, Buitensporig, Leg mijn blaas het zwijgen niet op, Werkgroep Vluchtelingen Gent, Vzw. RADAR/Tiens Tiens, Kerkasielbezitters Forelstraat, Gents Milieu Front, Fambaband, Oxfam Solidariteit, Oxfam Wereldwinkels, LEF en Attac Gent. Van bij de verzameling bracht de ontembare Fambaband leven in de brouwerij met hun dynamische ritmes. De parade vertrok direct na de officiële stoet via hetzelfde parcours en zonder officiële aanvraag. Dit jaar stond de parade in het teken van de vluchtelingenstrijd en van "mensen zonder papieren". De bedoeling was om aan de 'sans-papiers' een stem te verlenen en hun actuele strijd voor regularisatie te ondersteunen. Maar ook andere progressieve boodschappen waren welkom en zo ook duidelijk present. Zo was ook de actiegroep "Buitensporig" opvallend aanwezig. Zij keren zich tegen de plannen van het stadsbestuur voor een grondige heraanleg van de omgeving van het St. Pietersstation met aanleg van een gigantische ondergrondse garage en een aantal hoge

gebouwen. Verder kondigden o.a. het Gents Milieufrent en de mensen van Plasactie present elk hun komende actie(s) aan.

Gezien deze rebelse parade het parcours van de officiële parade volgde, passeerden ook zij de tribune vanwaar enkele politici alles aanschouwden. Hieronder bevonden zich eerste minister Guy Verhofstadt, burgemeester Frank Beke en schepenen van feestelijkheden ('feestburgemeester') Daniël Termont. Alledrie werden ze getraakteerd op een verfrissende douche toen er iemand uit de parade ze met een waterpistool kletsnat spoot! De aanwezige politie was te laat om in te grijpen en kon slechts vermijden dat de douche te lang duurde... De actie was gericht tegen SP.A en VLD omwille van hun houding in het regularisatiedebat.

Uit het persbericht:

"We organiseren de rebelse parade niet uit nostalgie naar de rebelse beginjaren van de Gentse Feesten maar omdat wij als progressieve sociale bewegingen in solidariteit de multiculturele stedelijkheid en een rebelse geest aan elkaar willen koppelen als een geschenk aan alle Gentenaars."

De Gentse Feesten zijn een sociaal-cultureel volksfeest waarvan wij integraal deel uitmaken. We hebben geen officiële toelating gevraagd aan het stadsbestuur voor de Rebelse Parade omdat wij duidelijk stellen dat "de stroaten van iedereen zijn!". We verzetten ons wel tegen de verdere commercialisering van de publieke ruimte waardoor het "feestelijke" onderworpen wordt aan "de markt". Door het opeisen van de publieke ruimte tijdens de openingsstoet brengen wij het maatschappelijke debat terug in het middelpunt van de publieke ruimte. De Rebelse parade is niet gericht tegen het stadsbestuur maar is integendeel een feestelijk en positief pleidooi voor interculturele verdraagzaamheid en solidariteit met de zwaksten, zoals de "mensen zonder papieren"."

Vluchtelingenactivisten krijgen de prijs van de democratie 2006 uitgereikt

Op de nationale feestdag wordt in Gent traditioneel de Prijs voor de Democratie uitgereikt door VZW Trefpunt en Democratie 2000. Dit jaar gingen de bloemen en het democratiebeeldje (een ontwerp van Walter De Buck) naar Marcel De Meyer, Chris Bens en Carla Ronkes voor hun inzet in de strijd voor de rechtvaardige behandeling van de mensen zonder papieren.

De Prijs voor de Democratie is ontstaan direct na de eerste zwarte zondag van 24 november 1991 waarbij de twee vernoemde organisaties een jaarlijks politiek signaal wilden geven tijdens de Gentse Feesten door de uitreiking van een Prijs voor de Democratie aan een individu/organisatie die zich verdienstelijk heeft gemaakt voor de bescherming, de verdediging of de verdieping van de democratie.

Moeilijke deliberatie

Dit jaar was de jury voor de Prijs voor de Democratie bijzonder ruim aanwezig bij de deliberatie. Uit 16 nominaties kwamen uiteindelijk twee maatschappelijke dossiers bovendrijven: de zaak van de mensen zonder papieren en de strijd tegen de vrouwendiscriminatie.

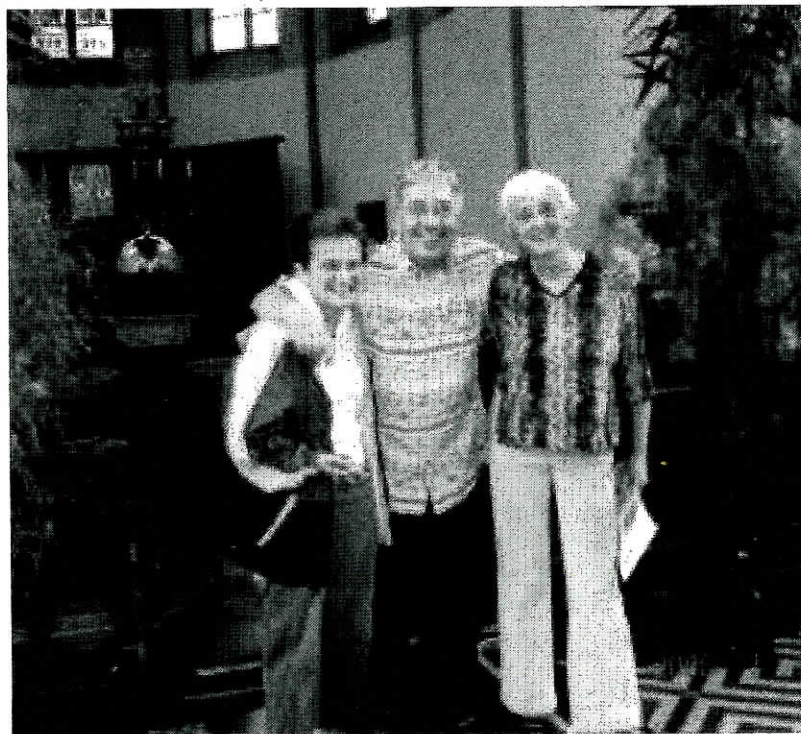
De jury stelde dat door de strijd van de mensen zonder papieren een verdoken effect van de huidige neoliberale mondialisering opnieuw zichtbaar gemaakt werd. En dat was volgens hen in de eerste plaats aan de honderden, mannen en vrouwen en kinderen, vanuit alle windstreken, die zonder vrees zijn opgekomen voor elementaire mensenrechten, recht op werk, huisvesting, onderwijs... en dus recht op papieren. Maar dat ligt volgens de jury ook aan de vele burgers die mensen zonder papieren ondersteunen, de "buren", de comités en netwerken die hebben gezorgd voor de nodige steun en voor de nodige ruchtbaarheid.

Een solidaire samenleving

'We kunnen niet al de miserie van de wereld op ons nemen'. Als vluchtelingenactivist en als sans-papier krijg je het vaak te horen. Het is een vanzelfsprekend een doodoener om de eigen verantwoordelijkheid in een geglobaliseerde wereld af te schuiven. Veel minder vaak hoor je het logische vervolg van dit citaat van Michel Rocard: 'maar we zijn wel gehouden ons rechtmatig deel op te nemen!'. Het is in die zin dat de strijd van de mensen zonder papieren ook een strijd is voor een solidaire democratie. In die zin is er een tegenspraak tussen de wetgeving en het beleid enerzijds en de opvatting van velen die menen dat we als rijk en welvarend land, als luxueuze consumptiecultuur, niet "het rechtmatig deel" van de miserie van de wereld op ons nemen. Beleid en regelgeving en met hen de behandeling van asielzoekers en mensen zonder papieren kan dan wel het recht aan hun kant hebben, ze hebben in de ogen van velen niet de gerechtigheid aan hun kant. En dan is er wel degelijk een probleem van legitimiteit, een probleem van democratisch draagvlak. Om het met een goede slogan te zeggen: 'Er bestaan geen onwettige mensen, enkel onmenselijke wetten'. Daarom is de prijs van de democratie toegekend aan de inzet van mensen, aan

dagelijks engagement, aan diegenen die ervoor zorgen dat medemenselijkheid door mensen en niet door instellingen en teksten wordt bepaald.

De Prijs voor de Democratie 2006 ging naar een trio: Marcel De Meyer, Chris Bens en Carla Ronkes. *Marcel De Meyer* is de pastoor van de Sint-Antoniuserk in Gentse Forelstraat. Hij stelde zijn kerk open voor mensen zonder papieren, zodat ze er de voor hen levensnoodzakelijke uitvalbasis voor hun strijd voor papieren konden van maken. Hij was de eerste pastoor in Vlaanderen die dat deed, en gelukkig niet de enige pastoor. Hij moedigde hen aan om op te komen voor hun rechten en dit dwars van het discours van een groot deel van de politici, en dat van Patrick Dewael in het bijzonder. *Chris Bens* is voorzitter van Hand in Hand Heirnis en reeds jarenlang het aanspreekpunt voor mensen zonder papieren met alledaagse besommeringen. Met veel

Carla Ronkes (Voorz. Werkgroep Vluchtelingen Gent), Marcel De Meyere (Pastoor St. Antoniuskerk), Chris Bens (Voorzitter Hand in Hand, Heirnis-Gent)

doorzettingsvermogen en met een groot hart blijft ze zich onverdroten inzetten voor mensen zonder papieren. *Carla Ronkes* is voorzitter van Werkgroep Vluchtelingen Gent). Werkgroep Vluchtelingen Gent verleent praktische steun aan mensen zonder papieren die trachten te overleven in de marge van onze samenleving. Met een broodronde en met materiële hulp is zij een van de mensen die alle Gentse mensen zonder papieren kennen.

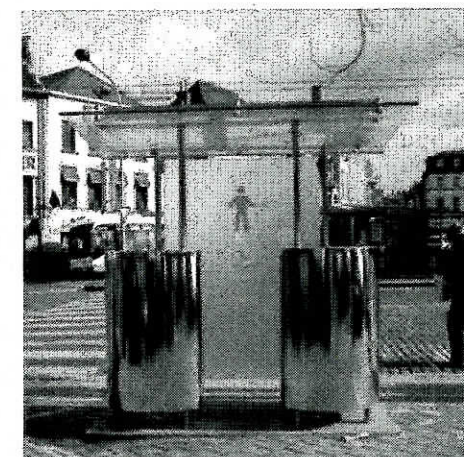
De tweede plaats ging naar het Vrouwen Overleg Komitee (VOK) en de derde plaats ging naar de Unie van Mensen Zonder Papieren (UDEP), omdat het een zelforganisatie is van "onbestaanden" die toch haar maatschappelijke rechten wil opeisen. Hier komt de spanning tussen de reële samenleving en de wettelijke samenleving nog het meest naar voren, hier wordt het duidelijkst aangetoond dat er een verschil is tussen een formele democratie en een reële democratie. De uitreiking van de prijs van de democratie 2006 ging dan ook gepaard met een grote aanwezigheid van mensen zonder papieren die de laureaten kwamen feliciteren en aantoonden dat de strijd voor papieren verder gaat.

Plasactie

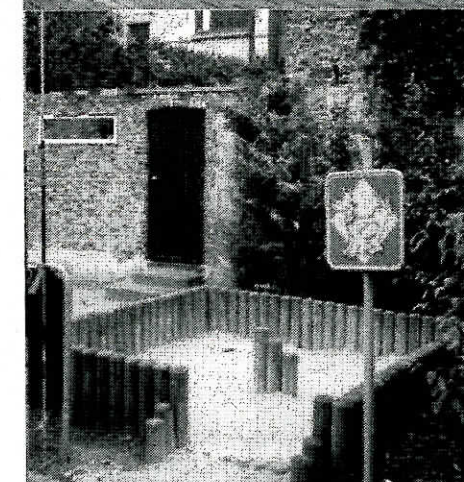
Tijdens de Gentse feesten staan er praktisch op iedere straathoek in de feestzone gratis mannenurinoirs, ingehuurd door Stad Gent. Vrouwen moeten er echter 40 eurocent voor over hebben om hun behoefte te doen. Dit is al jaren het geval en beperkt zich uiteraard niet alleen tot de Gentse feesten. Gefrustreerd door deze welgekende discriminerende situatie werd eind 2004 de actiegroep "Leg mijn blaas het zwijgen niet op" of kortweg "plasactie" opgericht. Gezien de situatie er sindsdien amper op verbeterd is, liet de actiegroep opnieuw van zich horen.

In de Bibliotheekstraat stelden ze een infokraam op met een gratis designdamestoilet waar men informatie over de actie verstrekke en handtekeningen inzamelden. Momenteel werd deze petitie reeds door 10.000 personen onderschreven. Redenen te over dus, voor de actiegroep om n.a.v. deze feesten haar eisenpakket scherper te stellen. Samengevat gaat het om 6 eisen:

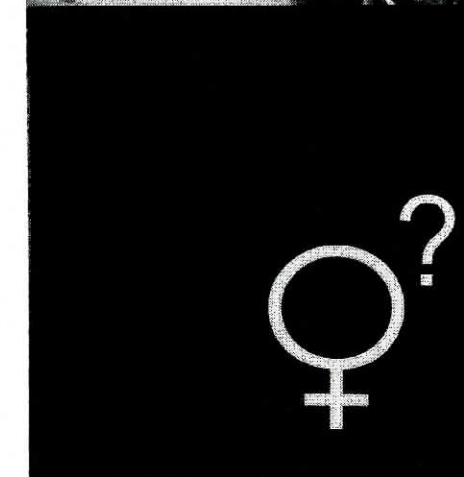
- 1) gratis vrouwentoiletten i.h.b. tijdens de Gentse Feesten;
- 2) een grote inhaalbeweging inzake sanitaire voorzieningen voor vrouwen en gehandicapten;
- 3) aanbieden van diverse oplossingen. Naast klassieke toiletten wordt er gedacht aan plastuit zuilen, plasgoten en plasdriehoek;
- 4) pas na het aanbieden van diverse oplossingen een consequente en niet discriminatoire geldelijke bestraffing

mannen
24x24 h
7/7 dagen

honden
24 x 24 h
7/7 dagen

vrouwen
?
?

van het wildplassen;

5) instellen van een fonds met de boetes voor wildplassen. Gelden van dit fonds moeten geïnvesteerd worden in gratis sanitaire voorzieningen;

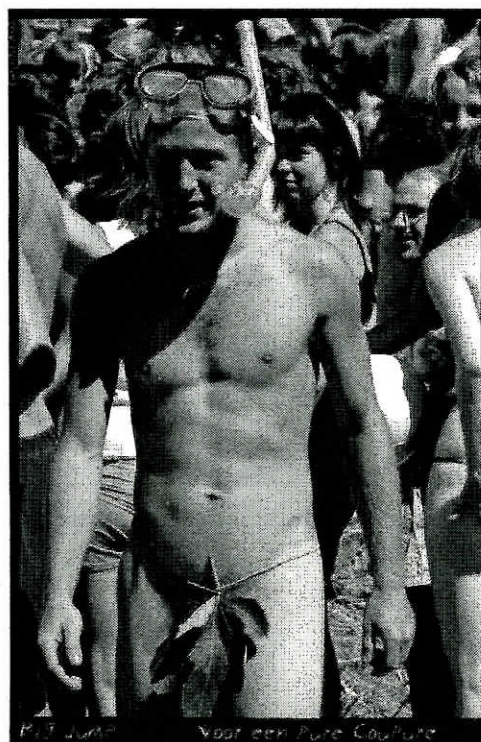
6) all-in tarief voor consumptie in de horeca, dat (gratis) gebruik van toiletten omvat.

Op zondag 23 juli vertrok een kleurrijke en luidruchtige optocht aan de stand van de actie in de Bibliotheekstraat. Voor de ingang van het stadhuis werd halt gehouden en droeg dichteres Nicole Ledegen van Studio Rinkelsteeltje een kort, speciaal voor de gelegenheid geschreven gedicht voor. Coördinatrice Baharak Bashar van de actiegroep lichtte in het bijzijn van Feesten Burgemeester Daniël Termont de eisen toe. In zijn repliek beriep Termont zich op budgettaire argumenten. De actie werd besloten met een sessie symbolisch hurkend plassen voor het stadhuis. In enkele gevallen bleef het niet bij de loutere symboliek, maar kregen de straatstenen de volle lading van enkele dames.

Big Jump

Op zondag 16 juli was er door het Gents MilieuFront de Big Jump in de Coupure gepland. Big Jump is een wereldwijd initiatief waarbij mensen op een en dezelfde dag in verschillende steden in de rivieren springen om te ijveren voor propere rivieren. Met honderden waren ze in Gent opgedaagd om in de Leie aan de monding in de coupure te 'jumpen'. Door deze succesvolle opkomst lijkt het er op dat deze actie een klassieker zal worden tijdens de Gentse Feesten. In ieder geval zal de rivier de komende jaren het certificaat van zuiver zwemwater waarschijnlijk niet kunnen bemachtigen gezien alleen al met het aantal kapotte fietsen die er in liggen de hele meute zou kunnen voorzien worden van een tweewieler. Tegelijkertijd zou in Brussel de "Big Jump" plaatsvinden in het kanaal bij Brussel Bad, maar politie en brandweer hadden dit afgeraden wegens te grote vervuiling. Uiteindelijk kreeg er één actievoerder de toelating.

De Propere Fanfare

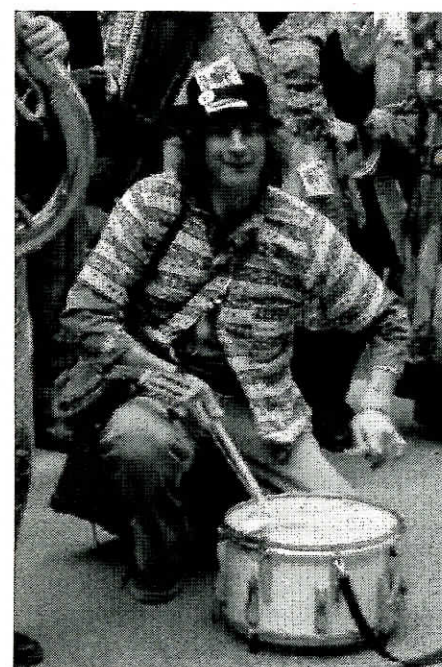
van de Vieze Gasten

de fanfare da
musicceert, bougeert, jongleert, jong geleerd,
bezweert, verteert, ambeteert, consumeert,
met zeine steert, ongegeneert,
't es 't ziene weerd,
interesseert, masseert, intrigeert,
componeert, demareert, gegeert,
verweert, kampeert, reageert,
studeert, eert, gegeert,
bekeert, affirmeert, contesteert,
flateert, harmonieert, emancipeert, eigen heerd,
enthousiasmeert, epileert, doodgemoedereert,
modereert, nuanceert, relativeert, goud weerd,
kleine beert, ambieert, amuseert,
balanceert, biologieert, charmeert,
concretiseert, oud peerd, rekruteert, smeert,
accepteert, wie 't kleine niet eert,
akkordeert, is 't grote niet weerd, applaudisseert,
bricoleert, choreografeert, costumeert,...

De opening van de Gentse feesten op Sint-Jacobs (hoofdpodium) lag dit jaar niet in handen van een stel pubers-met-lang-haar-en-gitaar, de nieuwste hype, halfzachte folkies of belegen bluesmannen maar werd verzorgd door een zestigkoppige fanfare samengesteld uit buurtbewoners van de wijk "Brugse poort" en sympathisanten van het geëngageerd theatergezelschap "de vieze gasten".

De propere fanfare van de vieze gasten, want zo noemt dit stelletje ongeregeld, speelde voor een vol plein drie kwartier lang de pannen van het dak, met onder meer een gastoptreden van Walter de Buck, anarchist en oprichter van de Gentse feesten.

Maar waarom is dit nu het vermeldenswaard in dit "actie" blaadje? De propere fanfare is meer dan zomaar een fanfare, het is een sociaal en artistiek project. Toen twee jaar geleden een dertigtal buurtbewoners en muzikanten op initiatief van de vieze gasten de koppen bijeen staken om de Brugse Poort terug een fanfare te geven, was dat - zoals bijna alles bij de vieze gasten - met de bedoeling om de buurt leven in te blazen. Een buurt die maar al te vaak te kampen heeft met armoede, onverdraagzaamheid, een buurt waar oude en nieuwe gentenaars moeten leren samenleven, een buurt waar eenzaamheid vaak de bewoners teistert.

Twee jaar later is de propere fanfare een bron van trots voor de brugse poort en doet het wat al die talrijke fanfares in heel het land doen: een netwerk bieden dat mensen opvangt en mensen samenbrengt in hun wijk. Een plaats waar mensen elkaar leren kennen en met elkaar leren omgaan. Als de fanfare door de wijk trekt komt dan ook iedereen op straat, niet alleen om dat de muziek aanstekelijk werkt, ook omdat het een fanfare voor en door de buurt is. De fanfaristen zijn letterlijk en figuurlijk een bont allegaartje van oude en

jonge gentenaren, geïmporteerde west vlamingen, geoefende muzikanten en muzikale leken, en dan zwijgen we nog maar van de vuurspuwer, jongleurs, de prettig gestoorde dirigent en de vlaggendragers. Er zijn geen uniformen en er zijn maar weinig regels, vooral plezier maken, en vooral plezier brengen, telt.

De fanfare treedt ongeveer drie keer per maand op, en meestal zit er naast een 'betaald optreden' ook een initiatief bij dat we zo fantastisch vinden dat we er graag gaan spelen. Zo speelde de fanfare speelde in de St-Antoniuskerk in Gent waar sans-papiers verbleven, begeleidde de fanfare de mensen die in de (sterk vervuilde) coupure sprongen om propere binnenwateren te vragen, zorgde de fanfare voor een muzikale verassing in het opvanghuis voor mensen met psychische problemen Poco Loco, en zullen we nog spelen op een benefiet ten voordele van Aidswezen in Kenia, de opening van een speelstraat in de buurt en nog een paar leuke dingen.

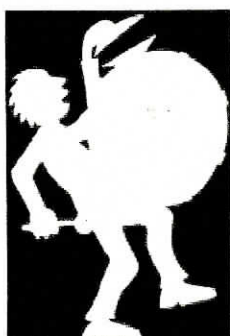
Enkele snoodaards in de fanfare hebben intussen al door dat muziek de zeden verzacht maar dat niet iedereen muziek kan spelen, daarom wordt er vanuit de schoot van de propere een muziekschool opgestart: "goeste majeur" waar buurtbewoners kunnen leren om trompet, percussie, viool, sax, accordeon of dwarsfluit te spelen.

Fanfares zoals de propere fanfare zijn volgens mij noodzakelijk om een buurt leefbaar te maken, daarom dat er ook niet genoeg fanfares kunnen zijn. Walter de Buck zei tijdens het optreden dat hij de propere fanfare ziet als de verwezelijking van zijn droom: een anarchistische fanfare in Gent, en daar draait het om: het is geen oplossing voor de wereldproblemen geeft, maar het geeft een buurt opnieuw zijn trots en is daarnaast een heleboel leuke, dus contacteer het lokaal repetitielokaal, zet ne advertentie in de krant en verzamel die muzikanten en ga zelf ook aan de slag, hoe meer fanfares hoe beter!

Volgende optredens voor de propere fanfare:

- ✓ zaterdag 2 sept: benefiet voor kenia, lier, 12uur
(www.feestvandeheop.be)
- ✓ zondag 3 sept: sint amands aan de schelde
- ✓ zondag 24 sept: Balen, 13u-15u Fiesta Mundial
(www.fiestamundial.be)

Info
De Propere Fanfare van De Vieze Gasten
Reinaertstraat 125
9000 Gent
telefoon: 09 2370407
info@deproperefanfare.be

Andere projecten van de vieze gasten:
www.deviezegasten.be

Rasagi

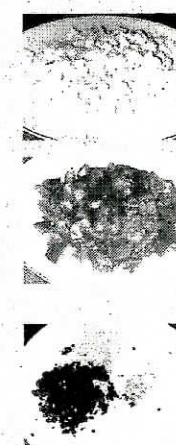
Ingrediënten :

- ✓ 250 gram pasta
- ✓ 1 ajuin
- ✓ Tofu (pakje van 250 of 375 gram)
- ✓ 3 à 5 teentjes look
- ✓ Peper en zout

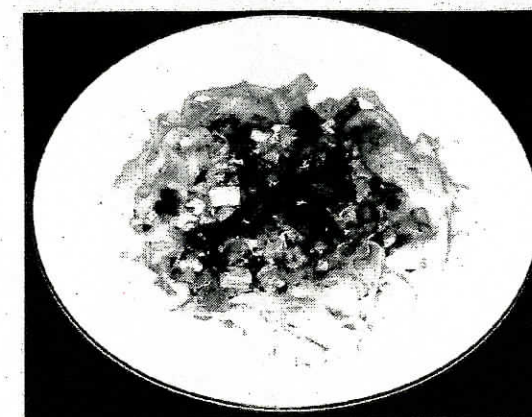

- ✓ 250ml sojaroom (bvb: alpro soja cuisine)
- ✓ Olijfolie
- ✓ verse basilicum (ongeveer 20 blaadjes)
- ✓ 3 tomaten
- ✓ 100 à 150 gram Pijnboompitjes

- Versnipper de ajuin en snij de tofu (laat deze eerst wat uitlekken) en tomaten in kleine stukjes.
- Doe een flinke scheut olijfolie in een brede pan (of wokpan) en voeg de ajuin en tofu er aan toe. Laat de ajuin en tofu goudbruin worden. Strooi er vervolgens al wat zout en peper (of kruidenzout) op.
- Voeg vervolgens de stukjes tomaat (met sap) er aan toe en laat deze halfzacht worden. Roer regelmatig in de pan en laat het wat pruttelen.
- Hak de lookteentjes in kleine stukken en versnipper de basilicumblaadjes. Vervolgens giet je de sojaroom in de pan en voeg je er de look en basilicum bij. Opnieuw regelmatig roeren. Voeg er naar eigen smaak zout en peper (of kruidenzout) en meer look of basilicum bij.
- Tot slot verhit je wat olie in een klein pannetje en bak je de pijnboompitjes totdat ze lichtbruin kleuren (Let op: plots kunnen deze vlug donkerbruin of zwart worden). Doe ze daarna onmiddellijk in de grote pan bij de rest en roer ze er doorheen.
- Kook de pasta zacht in een pot water met wat olie en zout en giet ze dan af.

Resultaat :

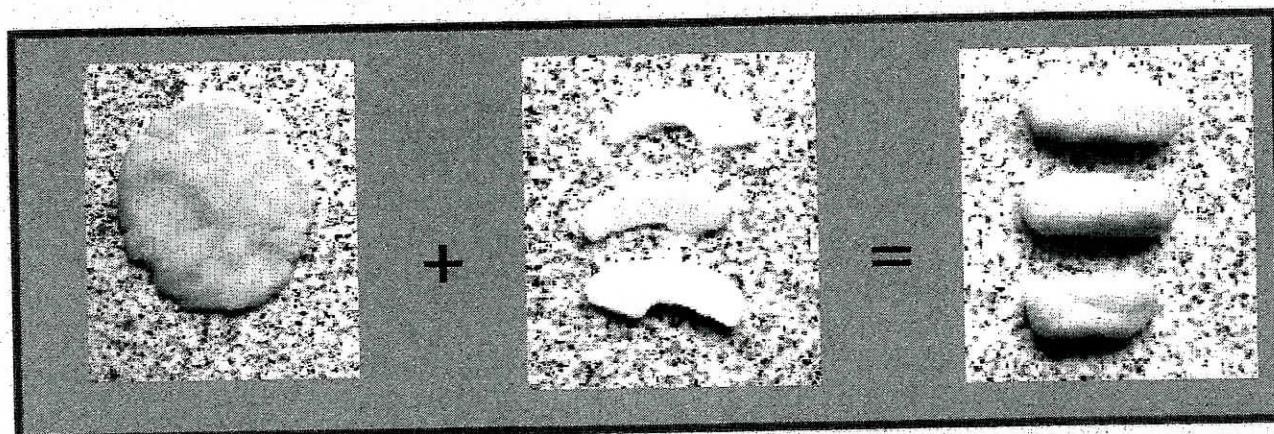
Veganistische appelkoekjes

Ingrediënten (12-tal koekjes):

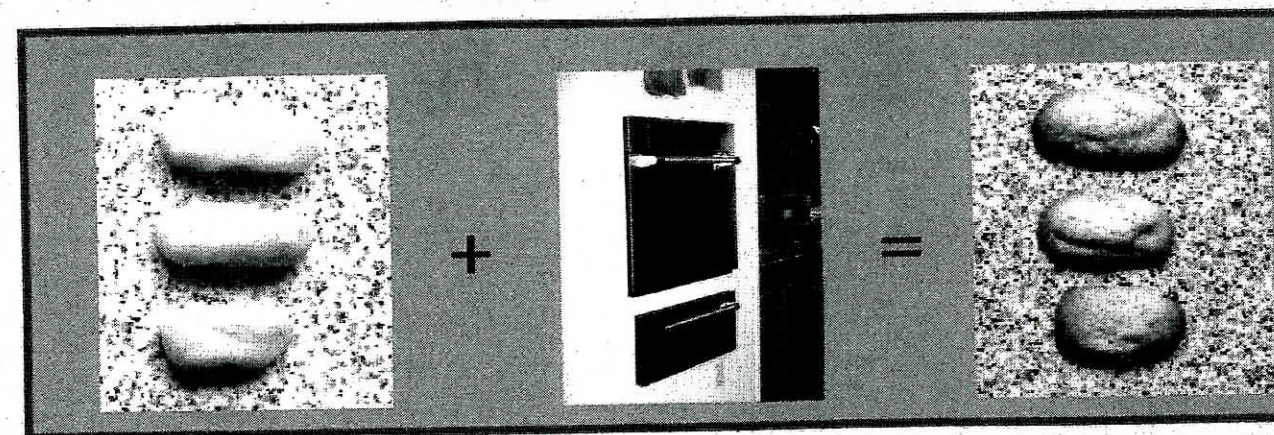
- 100 gram ruwe rietsuiker
- 150 gram tarwebloem
- 100 gram plantaardige margarine (bvb. Bio Soya Bakken en Smeren van Provamel)
- 1 appel

Bereidingswijze:

Voeg de suiker, de bloem en de margarine samen in een kom. Meng en kneed deze ingrediënten goed dooreen met de handen tot je een vaste massa deeg verkrijgt. Rol het deeg uit. Deel de appel in vier en schil hem. Snij daarna de vier kwartjes appel in fijne schijfjes. Leg een schijfje op het deeg en plooi het deeg toe zodat de appel helemaal bedekt is. Snij rondom rond het schijfje het deeg weg. Het eerste koekje is klaar. Doe nu hetzelfde met de andere schijfjes appel tot het deeg op is.

Verwarm de oven voor op 200°. Laat de koekjes vervolgens een 25-tal minuten bakken.

korte berichten

Mestlanders bakken ze bruin

Op maandag 10 juli vond te Brugge een herdenkingsplechtigheid plaats ter ere van de Gulden Sporenslag. Dan worden er kransen neergelegd aan het standbeeld van Pieter De Coninck en Jan Breydel. Initiatiefnemers van deze plechtigheid is het 11 juli comité, dat een overkoepeling vormt voor allerhande vlaamsgezinde organisaties.

Ook het VJW (Vlaamse Jongeren Westland) deden hier aan mee. Het was reeds de derde keer dat ze hier aan deel namen. Met vlaggen met keltische kruizen en odal tekens legde de VJW delegatie een bloemenkrans aan het standbeeld met daarop de leuze 'belgië barst' en de SS slogan 'onze eer heet trouw'. Nochtans worden op deze plechtigheid enkel vlaggen toegelaten met een 'vlaams' karakter, en odaltekens en keltische kruizen horen daar niet bij.

Het 11 juli comité liet weten dat ze er over twifelen of ze volgend jaar opnieuw mogen meedoen, omdat het niet de eerste keer is dat ze de regeltjes aan hun laars lappen.

Ook de 2 vorige keren dat ze meededen hielden ze zich niet aan de afspraken. Na de plechtigheid gingen de VJW ers richting Burg om daar van het optreden te genieten, in het bijzijn van Frank Vanhecke, Yves Buysse en Luc Masyn (ook beiden vooraanstaande Belangers uit Brugge). En dat terwijl de heer Vanhecke altijd en overal beweert niks van doen te hebben met het VJW en/of radicale rechtse skinheads. Tiens tiens... Ondertussen beweert het VJW nog steeds dat ze geen nazistische/fascistische organisatie is. Wie er echter es hun webstek en aanverwante links op napluis ontdekt niks anders dan racistisch gebral, gedweep met allerlei nazi symbolen en prentjes die uit naziboekskes komen. Maar voor de rest zijn we natuurlijk helemaal niet zo rechts hoor...

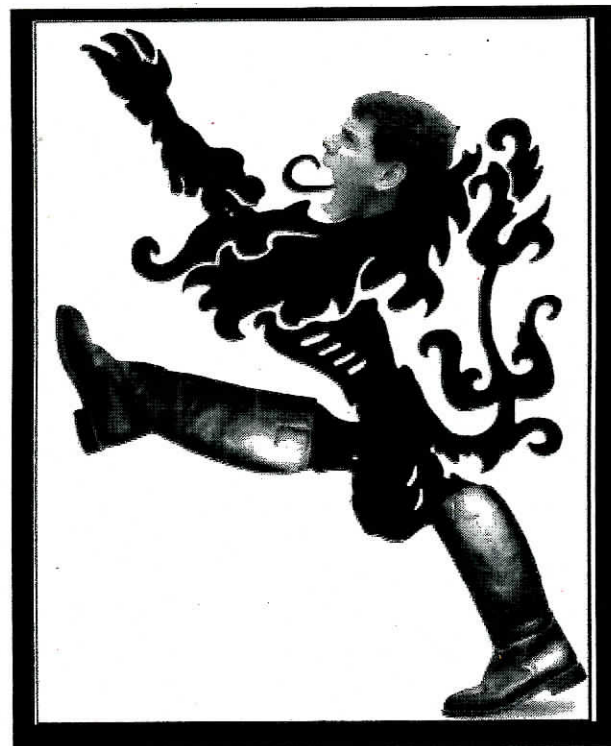

Blood and honour

Op 12 augustus was er in Boortmeerbeek (rond het Antwerpse) een concert georganiseerd door Blood & Honour. Op de affiche zoals gewoonlijk niks dan extreem rechtse bands. Het concert was ten voordele van de 2 boneheads die nog steeds vastzitten te Brugge voor hun laffe aanval op 2 jonge mannen op 6 mei, waarbij één van de mannen in coma werd geslagen. Het arrest van de 2 werd nog maar es voor een maand verlengd, wat betekent dat het onderzoek nog niet volledig is afgerond. De derde persoon die nog vastzat werd in juni vrijgelaten omdat hij dan kon meedoen aan z'n examens. Een nogal zwakke reden om zo iemand te laten lopen dacht ik zo. Tijdens het benefietoptreden was nonkel bob en de politie aanwezig, maar ze stonden erbij en keken ernaar. Wat een veilig gevoel krijgen we daardoor.

Skinheads steken jongen neer in Tienen

Zaterdag 20 augustus vond er in Tienen een racistisch incident plaats. Een groep rechtse skinheads had een woordenwisseling met 2 Slowaakse jongeren. De 2 Slowaaken sloegen op de vlucht, achtervolgd door de groep skins. 1 van de jongens struikelde en werd daarop door de groep skins geslagen, geschopt en een 4-tal keer gestoken met een mes in de buik. De andere Slowaak kon de politie verwittigen en er was ook nog een andere getuige van het incident. Een 5-tal skins kon ondertussen al geïdentificeerd worden. Ze waren eerder al betrokken bij een aantal incidenten. Zo waren ze een paar jaar geleden opgepakt voor het aanbrengen van vernielingen aan oorlogsgraven op het lokale kerkhof. Het groepje lokale skins had vroeger ook al de voordeur van de plaatselijke moskee volgeplakt met Vlaams Behang stickers en waren ook betrokken bij een aantal geweldplegingen tegen Slowaakse Roma zigeuners die eind jaren '90 in Tienen verbleven. Wordt vervolgd.

Antifafestival Bern

4 en 6 augustus was er een groot antifafestival in Bern. Het programma was toegankelijk voor verschillende mensen. Er was hip-hop, punk, streetpunk, punk-rock, ... Er speelden verschillende groepen zoals: Los Fastidios, Conflict, Stage Bottles, Rawside en ook enkele bands van Bern zelf. Elke middag was er ook een volkskeuken. Er waren ook heel wat info-stands aanwezig waaronder scalp, abc... De dag na de optredens was er ook een zondagse wandeling (zoals ze het zelf noemden). Zo leek het er niet op voor de aanwezige Belgen want praktisch de hele groep vormde een groot black block. Toch verliep alles er redelijk rustig wel met het nodige lawaai. De betoging zelf was georganiseerd om racisme tegen te gaan en duidelijk te maken dat het ook niet zomaar aanvaard wordt.

Met z'n allen naar ... Maldegem

Vrijdag 19 augustus was er in het kraakpand te Maldegem een benefiet voor De Nar.. Volkskeuken, optredens, drank, ... en veel volk. Het was er een leuke bedoening en hopelijk bracht het dan ook wat centjes op. Leuk te zien dat er ook mensen uit de buurt aanwezig waren.

Wie nog niet bij het pand is langs geweest moet dat beslist es doen. Elke vrijdagavond is er volkskeuken: **Boogaarde 57 is het adres.**

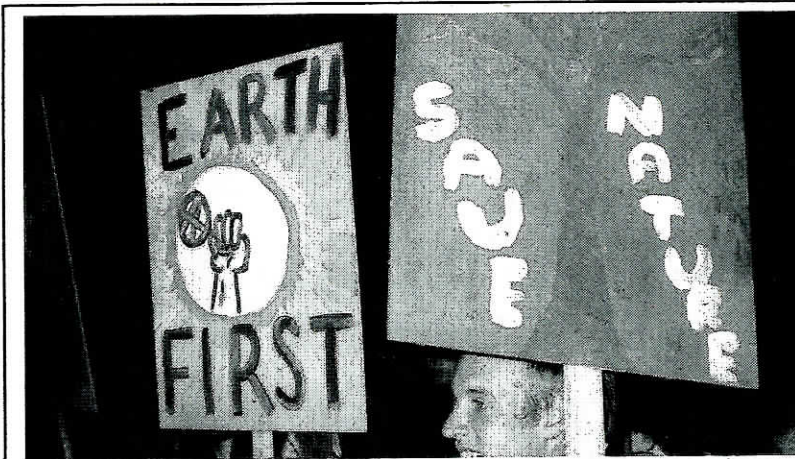
ZE STERVEN BIJ BOSJES

(laat ze leven, ook als ze zonevreemd zijn)
Ooit had ik een discussie met een collega van me over de bescherming van het Lappersfortbos. Hij vroeg me op de man af: 'Noem jij dit een bos? Dit is duidelijk een stuk vuilnis dat eventueel kan opgekuist worden.' Hij alludeerde blijkbaar naar een park, met geasfalteerde paden en lantarens zoals op de Brugse vesten, waar het licht de ganse nacht door blijft schijnen en waar de vogels zich willens nillens hebben moeten naar schikken. Een typisch Vlaamse instelling, die Vlaanderen tot één der armste aan groene gebieden op aarde maakt. Als we maar kunnen verkavelen en open ruimtes volstouwen met veel te grote woningen zijn we kontent. Het groen nemen we er bij als bordversiering; mooi voor het oog, maar nutteloos. Voor het echte groen gaan we naar het buitenland of Wallonië, waar ze goed moeten opletten, want met al die Vlamingen die er heen trekken weet je maar nooit.

Deze kruideniersmentaliteit houdt tevens in dat men grootstammige bomen stevast veel te kort, en verkeerd snoeit, zodat ze ziek worden; dat ze geveld worden om dan door kleinstammig 'plaatsvervangend schaaam(te)groen' te worden vervangen. De redenen voor dit vellen zijn meestal te gek voor woorden: het hebben van bladeren, want die vallen af in de herfst; het onderdak bieden aan vogels, die van daarboven hun gevoeg durven doen; het hebben van wortels; het geven van schaduw in de zomer noemen we dan 'het wegnemen van zonlicht'. Kortom; een boom heeft zijn nut, maar dan enkel als plank of meubelstuk.

We moeten dringend verder kijken dan onze neus lang is, willen we onze leefwereld leefbaar houden. Onze habitat staat volgebouwd, de lucht is amper nog in te ademen zonder masker en als we zo voort doen staat gans Vlaanderen vol geparkeerde wagens, of wagens in één grote file wegens geen wegen genoeg. Iedereen moet de auto in, en dan liefst voor elk gezinlid één. Liefst een zo'n hele grote met een bullbar vooraan, met getinte ruiten zodat we lekker anoniem blijven in ons rijdend coconnetje. Van visuele en auditieve vervuiling of verkeersagressie hebben we nog niet gesproken...

C. Oupure

GGF tegen bomenkap Coupure

Na lezing van de pleidooien (cf. bloemlezing hierna) voor een kaalslag van de kastanjes aan de Coupure in Tam-Tam, De Standaard en Het Nieuwsblad horen wij van vershillende omwonenden dat ze niet opgezet zijn met deze mogelijke kaalslag. Het Groene Gordel Front (GGF) laat daarom zijn stem horen voor het te laat is! Beste stadsbestuur: laat deze beker aan U voorbijgaan en laat de bomen op de coupure boom blijven! Als er al problemen zijn dan zijn er duurzame alternatieven. Dit pleidooi voor kaalslag is een brug te ver...

Het voorlopige relaas van de Coupure-saga of continuïng story van een overbodige bomenkap

TAM TAM W 28 van 13 tot en met 19 juli 2006

'COUPUREFEESTEN'

"We zouden graag zien dat de bomen aan de Coupure verdwijnen. De wortels maken het pad daar kapot waardoor het er moeilijk fietsen of wandelen is. De bomen kunnen worden vervangen door jonge exemplaren"

Filip De Reyghere (voorzitter feestcomité VZW De Coupure)

DE STANDAARD dinsdag 11.07.2006

'COUPUREWIJK VREEST VOOR SPREEUWENPLAAG'

Brugge. In de Brugse Coupurewijk moeten enkele bomen dringend voor de bijl, want anders dreigt een spreekuilenplaag. En sinds enkele jaren vragen we ook aan het stadsbestuur dat de bomen op het Mariekeplein en aan de Coupure zouden gesnoeid worden. Aan de overkant van het water, van hotel Rosenberg tot aan de hoek met de Boninvest, zouden de bomen worden geveld en vervangen door jonge exemplaren. De voorzitter heeft meer dan een reden om voor boomverjonging te pleiten. "De bomen nemen heel wat licht weg van de lage bebouwing in de wijk en trekken ook vogels aan, met alle vuiligheid vandien, ook voor de auto's die onder de bomen geparkeerd staan. En als er niets gebeurt, dreigt straks ook weer een spreekuilenplaag."

BROCHURE 18de COUPUREFEESTE (weekend van 19 augustus)

Uit het voorwoord

"Wat de bomen betreft kant Coupure pleiten wij voor een radicale aanpak zoals eertijds langs de predikherenrei; vellen van alle bomen, aanplanting nieuwe bomen en heraanleg van het wandelpad; dit is de enige goeie oplossing op termijn"

Eén jaar lange geweldloze blokkade van Faslane atoomduikbotenbasis start

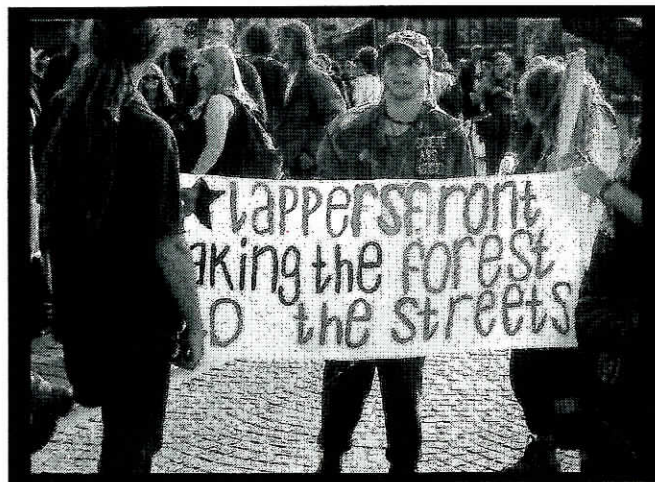
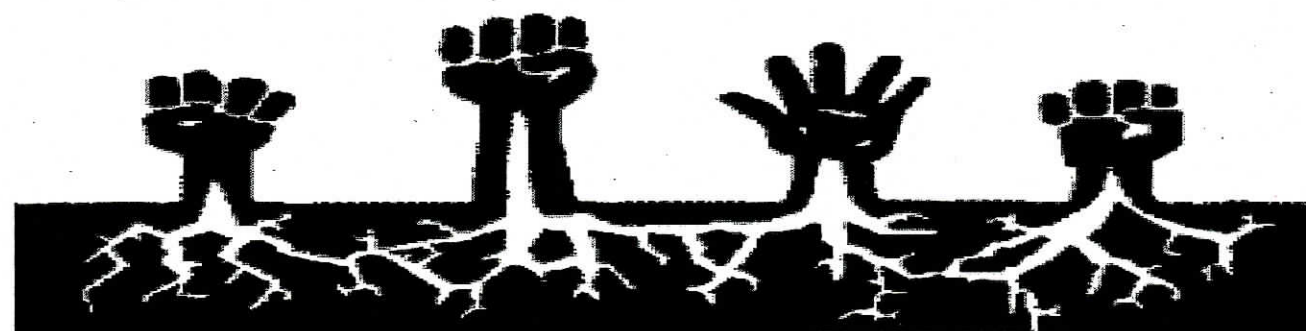
De Faslane 365 campagne lanceert op 1 oktober een jaar lange geweldloze blokkade van de atoomduikbotenbasis van Faslane in Schotland. 1 oktober is de 60ste verjaardag van het einde van het Nurnberg Tribunaal. De hieruit voortvloeiende Nurnberg Principes geven ons niet alleen het recht maar ook de plicht om acties te ondernemen wanneer we weet hebt van de voorbereidingen van oorlogsmisdaden.

Vele groepen uit o.a. Schotland, Engeland en Wales hebben reeds ingetekend om de basis voor maanden te sluiten. Ze doen een oproep voor internationale solidariteit en nodigen ons uit om hen mee te helpen de basis te sluiten voor 2 dagen. Voor Moeder Aarde, reeds betrokken bij het protest rond Faslane, roept mensen op om hun nieuwjaarsdagen dit jaar op een unieke en zinvolle manier door te brengen tijdens een Europees actiekamp waarbij we zullen meehelpen de Britse duikbotenbasis te sluiten.

[Voor inschrijvingen en meer info www.moederaarde.be of bezoek www.faslane365.org voor informatie over de blokkade in het engels]

Belgisch vredesactivist voor Schotse rechtbank

Samen met 19 andere actievoerders werd Ludwig Appeltant, een 35-jarige Belgische vredesactivist, maandag 7 augustus gearresteerd op de Prestwickluchthaven. Dat gebeurde tijdens een burgerwapeninspectie. Er bestonden immers sterke vermoedens dat Prestwick luchthaven gebruikt werd voor de transit van VS militaire vliegtuigen richting Israël. De inspectie was dan ook bedoeld als protest tegen de steun van de VS en Groot-Brittannië aan Israël in het conflict in Libanon. Ludwig Appeltant werd snel weer vrijgelaten, maar moet op 11 september wel voorkomen voor de rechtbank van Ayr, Ayrshire.

Intussen in het Brugse Lappersfortbos ...

Jaja, bijna 4 jaar na de memorabele bezetting van het Lappersfortbos gaat de strijd ook in Brugge nog steeds voort. Op zondag 1 oktober, net één week voor de gemeenteraadsverkiezingen, wordt een dichtbundel voorgesteld van de Lapperfort Poets Society, een grote groep schrijvers en dichters die de strijd voor het Lappersfortbos steunen. 's Morgens kun je, net als alle eerste zomerzondagen, nog gaan wandelen in het bos (10.30u, wilgendreef, Vaardijkstraat, langs kanaal), in de namiddag (14u30) verzamelen we in dezelfde omgeving (Kanaaleiland) op de boot The Old Piper voor de voorstelling van de bundel.

[Meer info: www.ggf.be]

HLS-klanten krijgen bezoek

Op donderdag 24 augustus bracht de Belgische afdeling van het actienetwerk Respect voor Dieren een luidruchtig bezoek aan drie verschillende klanten van Europa's grootste proefdierlaboratorium Huntindon Life Science. De protestactie startte even voor 10 uur aan de vestiging van Roche te Vilvoorde om vervolgens om 12 uur bij Pfizer in Brussel te protesteren. Bij elke halte lieten de actievoerders door de megafonen en via protestborden en spandoeken hun mening horen en de werknemers van de bedrijven met de neus op de feiten te drukken. Vooral de werknemers in de bedrijven vonden het blijkbaar een spektakel en begonnen spontaan vanuit alle hoeken en standen uit het enorme glimmende gebouw foto's te trekken. HH Even later werd ook bij Teva Pharma langs gegaan. Gezien deze laatste een gebouw deelt met andere bedrijven, was het geen mooi zicht om voor de ogen van de anderen zo te kijk worden gezet. Later op de dag tegen 16u sloot men de dag af bij de grote productieafdeling van Pfizer in Puurs, waar ze twee uur lang de aanwezigen confronteerden met de waarheid achter hun producten. "Verbreek de banden met HLS!!!" galmde over de straten.

Voor meer informatie over de internationale Campagne voor sluiting van HLS: www.shac.net. Respect voor Dieren is een netwerk van verschillende mensen die opkomen voor de vrijheid van dieren en heeft regiogroepen in Amsterdam, Noord, Rotterdam en België: www.respectvoordieren.nl.

Milieu-activisten vernielen gentech-velden

Nederland – Een gentech-experiment van de Nederlandse overheid is, althans voor laatstgenoemde, op een sissier afgelopen. Vier van hun zes maïselden hebben het seizoen niet overleefd. De BT-maïs van zadenmultinational Monsanto is resistent gemaakt tegen de (in Nederland nog niet voorkomende) maïsstengelboorder. Maar nature strikes back. De proefvelden bij Lelystad, Drimmelen, Meerlo en Nuth zijn deze zomer geheel of gedeeltelijk ten prooi gevallen aan andere plagen als maïsstengelhakkers, -slammers en -knippers.

Het experiment was zeer omstreven, en is met deze acties zeker mislukt. De BT-maïs is al toegestaan om commercieel geteeld te worden. In het Nederlandse co-existentie verdrag staan zeer lage afstanden, die gentech maïs van conventionele en biologische maïs gescheiden moeten houden. Maar grootschalige teelt van deze maïs in Spanje heeft allang aangetoond dat maïs over veel grotere afstand uitkruist. Op websites van organisaties als Friends of the Earth en Greenpeace is uitgebreide informatie te vinden over alle nadelen (milieu, economisch, sociaal) van gentech gewassen en BT-maïs in het bijzonder. Directe actie tegen proefvelden wordt blijkbaar niet tegengehouden door onderbetaalde, ongemotiveerde bewaking in witte auto's. Als de Nederlandse overheid wilde uitvinden of met dit experiment de acceptatie van gentech gewassen gemeten kan worden, dan heeft zij nu haar antwoord. Bron: indymedia.nl

Vredesactivisten blokkeren luchtmachtbasis Kleine Brogel

Door christophe callewaert

PEER – Voor de militaire luchtmachtbasis van Kleine Brogel wierpen actievoerders vanmorgen een menselijke blokkade op. Ze willen daarmee protesteren tegen de aanwezigheid van kernwapens op de basis. De actie die kadert in de herdenking van de kernbom op Nagasaki wordt ondersteund door een resem artiesten en politici.

Op de luchtmachtbasis van Kleine Brogel zouden 20 Amerikaanse kernraketten liggen. "Genoeg om 200 steden als Nagasaki van de kaart te vegen," zegt Pol D'Huyvetter van de vzw Voor Moeder Aarde die de actie organiseerde. De aanwezigheid van de kernwapens is de vredesactivisten al langer een doorn in het oog. "Ze zijn volgens de internationale rechtsregels illegaal", zegt Vlaams parlements lid Eloi Glorieux van Groen!.

Het is niet de eerste keer dat actievoerders naar de Limburgse luchtmachtbasis afzakken. "Acties als deze zijn maar een druppel op een hete plaat, hoor ik wel eens, maar de regen zoals die nu uit de hemel valt bestaat ook uit druppels", zegt Glorieux. Actievoerder Pol D'Huyvetter ziet vooruitgang. "Vroeger werden we opgewacht door een cordon politie. Nu worden we al begeleid door de zwaantjes en stuurt de stad Peer zelfs een afgevaardigde."

Marie-Louise Van Houdt (CD&V) is schepen van Sociale Zaken in Peer (waarvan Kleine Brogel een deelgemeente is) en nuanceert. "Ik ben hier al voor derde keer. Wij willen alle kernwapens de wereld uit, maar dat betekent niet dat we tegen de luchtmachtbasis zijn. En al is een blokkade niet wettelijk, we steunen de actie omdat ze vreedzaam verloopt."

De actie krijgt ook de steun van 130 prominenten waaronder vooral politici en artiesten. Zelfs oud-premier Jean-Luc Dehaene schaarde zich achter de actie. Hij is lid van het netwerk Mayors For Peace, een initiatief van de burgemeester van Hiroshima, de Japanse stad die als eerste een atoombom over zich heen kreeg. Vandaag om twee minuten na elf was het ook precies 61 jaar geleden dat de tweede atoombom op Nagasaki neerviel. In de vlammenzee kwamen 74.000 mensen om het leven. De slachtoffers werden herdacht met een minuut stilte.

De actievoerders overhandigden ook een boom met witte linten aan de militairen van de luchtmachtbasis. Een zelfde boom werd vorig jaar ook al net buiten de omheining van de basis geplant. "Hopelijk moeten we niet door doen tot het een heel bos wordt", zegt schepen Marie-Louise Van Houdt. Pol D'Huyvetter heeft er goede hoop op. "Zowel de kamer als de senaat stemden resoluties tegen de aanwezigheid van kernwapens in België. Minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht moet nu zijn verantwoordelijkheid nemen en zijn Amerikaanse collega Condi Rice contacteren om dit democratisch probleem op te lossen."

Frankrijk gaat bomspotten

Frankrijk heeft kernwapens en is druk in de weer om nieuwe "mini-nukes" te ontwikkelen. Franse vredesorganisaties hebben zich laten inspireren door de Belgische Bomspottingcampagne en organiseren op 22, 23 en 24 september een eerste grootschalige burgerinspectie van de militaire basis waar de nieuwe raketten getest worden in de buurt van Bordeaux. Sinds 2004 heeft het Forum voor Vredesactie regelmatig contact met haar Franse collega's om advies te geven over dit nieuw initiatief. Met een grote groep Belgische Bomspotters zullen de Franse Bomspotters gesteund worden door ook deel te nemen.

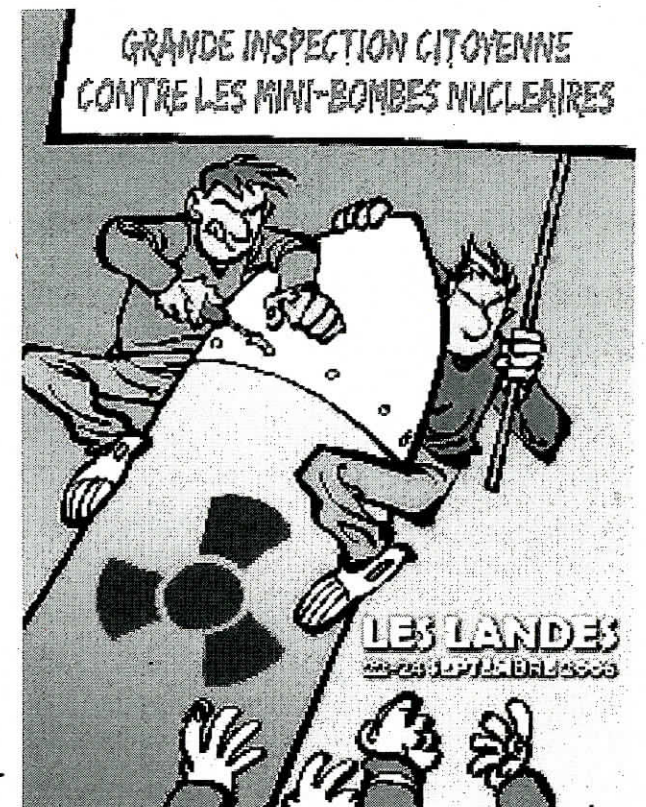
Niet alleen de Verenigde Staten zijn bezig met de ontwikkeling van nieuwe kernwapens. Ook in Frankrijk wordt er volop gewerkt aan de voorbereiding van "mini-nukes" die overal ter wereld ingezet kunnen worden om de Franse belangen te verdedigen. Wat George W. Bush "pre-emptive strikes" noemt wordt door Jacques Chirac als "guerre préventive" beschreven. In de loop van 2006 wordt de nieuwe M51-raket in het grootste geheim getest in het Zuiden van Frankrijk, in de buurt van Bordeaux. Deze kernraket zal daarna gebruikt worden op de onderzeërs van het Franse leger.

De Franse kernwapens zijn illegaal, net zoals de NAVO-kernwapens in Kleine Brogel. Door nieuwe kernwapens te ontwikkelen komt Frankrijk zijn ontwapeningsverplichtingen

in het kader van het Non-proliferatieverdrag niet na en schendt het het internationaal recht. Ook in Frankrijk worden oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid voorbereid.

Tussen vrijdag 22 september en zondag 24 september organiseert een netwerk van Franse vredesorganisaties een eerste grootschalige burgerinspectie van de "Centre d'Essai des Landes", de militaire basis waar de nieuwe M51-raketten getest worden. Naast een heleboel andere initiatieven ziet de Franse vredesbeweging deze burgerinspectie als een extra drukmiddel op de Franse overheid om de productie van deze nieuwe kernwapens te stoppen. Op het programma staan al vast een grootschalige burgerinspectie, symbolische acties, een betoging, forums, workshops, optredens en een paar verrassingen...

Sinds 2004 zijn de Bomspotters regelmatig in contact met hun Franse collega's om advies te geven over dit nieuw initiatief, dat perfect past in de internationalisering van de Bomspotting-campagne. Daarom willen we nu ook de Franse burgerinspecteurs actief steunen door met een grote groep Belgische Bomspotters naar Frankrijk af te zakken eind september. Kom je mee?

Concreet:

Burgerinspectie van het Centre d'Essai des Landes (Biscarosse, in de buurt van Bordeaux) georganiseerd door het netwerk "Non au missile M51" (www.nonaumissilem51.org - in het Frans).

- **Donderdag 21 september om 20u:** Afspraak voor alle deelnemers in Gent voor juridische briefing, concrete afspraken (slaapplaatsen in Gent zijn mogelijk)
- **Vrijdag 22 september om 7u:** Vertrek vanuit Gent (gratis vervoer in mini-bussen i.s.m. Greenpeace)
- **Aankomst in Biscarosse rond 18u.** Eerste briefing ter plaatse.
- **Zaterdag 22 september:** in de voormiddag, voorbereiding van de acties; in de namiddag, burgerinspectie en symbolische acties; s'avonds, optredens.
- **Zondag 23 september:** in de voormiddag: debriefing, actieverslagen en workshops; rond de middag: vertrek naar België. Aankomst rond middernacht (slaapplaatsen in Gent zijn mogelijk).

Meer info en inschrijvingen (tegen 15 september): fabien@vredesactie.be - 0474/61.93.69

Vaarwel Melanie

+ 9 juli 2006

Mondaine vrouwen

Haar levensloop vervoerend
vol eigenzinnige passen gekoesterd
Ver uit grondeloze konkels opgeweld
dartele barstende parels, bruisend
Neergestreken op de wereld
als een zachte nevel
Nazaten van de vrede

Achromatische holtes

Als zelloot van eenzaamheid
met de enkele nood
de wuftheid van 't leven
de domesticeren
Nooddriftig loochelend
geruchten van de ondergang
ben ik tot de leegte bekeerd

Ze woekert door de kamers
bevangt elke adem tot ik
als gastriloog elk betoog uitstel
Ongeneerd brult de lege maag
Achromatische holtes uit een
vorig bestaan die me
losbandig toelachen

Gelukzoeker

De kier in de kast
waardoor je kunt kijken
geeft uit op een beetje geluk
Pak het niet af
't is maar klein
'k heb al zo veel gegeven
Gun het zodat
het kan groeien
en delen
Een kijkgaatje, wat ik zie
zint me met melancholie
Als dit geluk
toch even hier kon blijven
enkel om naar te kijken.

Democratisch folteren

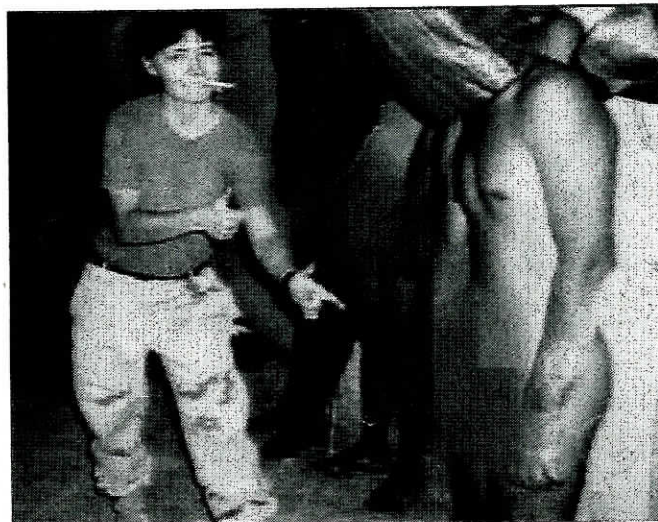
"Afschuwelijk" noemde de Amerikaanse president, George W. Bush, de beelden die Amerikaanse soldaten in de Abu Ghraib-gevangenis genomen hebben terwijl ze gevangenen 'mishandelden'. Bush stelde dat deze daden op geen enkele wijze maatgevend zijn voor de normale of aanvaardbare gang van zaken in het Amerikaanse leger. Zeventien soldaten in Irak zijn meteen van dienst ontheven na de aanklacht van het mishandelen van gevangenen. Verschillende van de processen tegen deze soldaten werden breed uitgesmeerd in de media waardoor duidelijk moest zijn dat de soldaten er niet ongestraft van afkwamen. Voor journalisten die hun job iets serieuzer opnamen, werd echter duidelijk dat het niet ging over incidentele mishandelingen, maar om folterpraktijken die goed gedocumenteerd staan in de folterhandboeken van onder andere de CIA.

Toen Saddam Hoessein nog aan de macht was in Irak wist iedereen dat foltering een doodgewone praktijk was in de Abu Ghraib gevangenis. Het is haast eigen aan dictaturen dat men er alle belang bij heeft dat verminkte lichamen van slachtoffers aan iedereen getoond worden. Dit is immers een bewijs van hun macht en zo wordt de bevolking angst ingejaagd. Anders is het gesteld met de moderne 'democratieën', waarin de rechten van de mensen hoog in het vaandel worden gedragen. Foltering is hierbij ondenkbaar zodat de verontwaardiging dan ook groot was toen de foto's opdoken waarop de martelpraktijken vanwege de bezettingsmacht in Irak te zien waren. Uiteraard volgde een golf van kritiek op de bezettingsmacht, maar zij verdedigden zich door te stellen dat de wanpraktijken het ongevraagde en ongeoorloofde initiatief was van een aantal ondergeschikten die hun boekje te buiten waren gegaan. Er zou geen sprake van een geheime Amerikaanse agenda of een clandestiene politiek van folteren, noch in de Abu Ghraib-gevangenis, noch op Guantánamo. Maar het zijn echter de naïevelingen die niet inzien dat zelfs deze ontkenning deel uitmaakt van hun clandestiene martelpolitiek. Dit is immers de enige manier waardoor zij en andere 'democratische landen', allen ondertekenaars van de VN-conventie tegen Foltering en andere wrede,

onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, kunnen voortdoen met hun praktijken. Niet alleen het clandestiene karakter van de folterpraktijken wijkt echter af van deze die door dictators als Sadam gebruikt werden, ook de technieken die toegepast worden. Dit artikel schetst kort de ontwikkeling van het folteren en in welke vormen foltering zich voordoet. Hierdoor wordt duidelijk dat foltering geen kwestie is van enkele losgeslagen soldaten, maar dat foltering tot de standaardprocedures behoren om met gevangenen 'om te gaan'.

Door een aantal decennia heen is foltering geëvolueerd naar een wetenschap met eigen methodologie en technologie, waarbij het gaat om gesofistikeerde manieren van pijnigen. Militairen, en zeker de leden van inlichtingendiensten en de 'special forces', worden door hoogleraren onderwezen in verschillende technieken van foltering. Dergelijke speciale ondervragings-technieken worden duidelijk geïllustreerd door de gemaakte foto's: *stealth torture* = clandestien folteren en *'no touch torture'* = zonder direct fysiek contact folteren. Deze technieken zijn de afgelopen decennia steeds verder geëvolueerd en manifesteerden zich steeds nadrukkelijker naarmate er meer efficiënt werkende mensenrechtenorganisaties ontstonden.

Twee basiskensmerken zijn dat het buiten het oog van de publieke opinie wil blijven en dat er zo weinig mogelijk sporen op het lichaam achter moeten blijven, zodat er geen bewijzen zijn. Enkele Britse technieken vormden de basis van de moderne folterpraktijken en zijn gestoeld op de idee dat er moet gezorgd worden dat het slachtoffer zijn menselijkheid verliest. Grote gelijkenissen zijn terug te vinden in de technieken die reeds werden gebruikt tegen leden van het Front de Libération Nationale in

Frankrijk, het Rote Armee Fraktion in Duitsland en de IRA in Noord-Ierland. Sensorische deprivatie speelt hierbij een belangrijke rol: één of meerdere zintuigen van het slachtoffer wordt door middel van eenvoudige middelen, zoals oordoppen of een blinddoek, geblokkeerd. Meer gesofistikeerd kan ook de smaak, reuk, tastzin, temperatuur- en zwaartekrachtperceptie ontnomen worden. Dit leidt tot angst, desoriëntatie, hallucinaties, depressie, ... In plaats van het slachtoffer ieder geluid te ontnemen is ook bekend dat men dikwijls juist voortdurend een storend, krassend lawaai of zeer luide muziek laat horen. Ook het compleet verstoren van het dag- en nachtritme, het ontzeggen van voedsel en drank en urenlang in een stresserende houding blijven staan (*forced standing*) behoorden tot het standaardrepertoire.

Deze praktijken 'verbeterden' van kwaliteit toen in de Verenigde Staten de CIA er een heuse wetenschap van maakte. Gedurende de jaren vijftig liet de CIA een groots opgezet geheim wetenschappelijk onderzoek uitvoeren aan verschillende universiteiten naar dwang en de kneedbaarheid van het menselijke bewustzijn. Jaarlijks spendeerde men hiervoor meer dan een miljard dollar. Deze onderzoeken leidde tot het verschijnen van het CIA-folterhandboek *KUBARK* in 1963 en ook hierin bleek de nadruk op psychologisch marteling te liggen: zintuiglijke deprivatie en desoriëntatie en pijn die door het slachtoffer zelf werd veroorzaakt. De heruitgave kwam er in 1983 met de titel *Human Resource Exploitation Training Manual* en werd zowat verspreid over de helft van de wereld waarbij politiecorpsen o.a. in Azië

en Latijns-Amerika, ondersteund door de VS, opgeleid werden in het folteren via het Public Safety Program van het Amerikaans agentschap voor internationale ontwikkeling. In dit handboek staat de volledige theorie

van de dwang uitgewerkt en vind je het hele moderne, wetenschappelijke folterproces zoals het er vandaag in Irak en Guantánamo Bay aan toe gaat. Het doel van dit folteren is dat het slachtoffer juist dat verliest wat hem tot een ontwikkeld menselijk wezen maakt. Zijn denk- en emotionele processen moeten volledig verstoord worden, zodat zij bvb niet meer in staat zijn om complexere situaties aan te pakken en

frustraties en mislukking te verwerken.

Ook deze technieken uit het handboek van 1983 werden verder verfijnd. Door de ontwikkeling van speciale knuppels 'tazers', zijn tegenwoordig het geven van elektroshocks tot 500.000 volt, heel populair geworden. Tenslotte bestaat nog een andere veelvuldig gebruikte techniek, waarover zedig gezwezen wordt (ook in de handleidingen): seksuele vernedering. Slachtoffers moeten gedwongen continu naaktlopen, vrouwenkleden dragen, masturberen of seks hebben met andere gevangenen tot het ondergaan van verkrachtingen en aan de leiband gehouden worden. Deze praktijken moeten opgevat worden als één van de ergste vormen van foltering waarbij de psychische gevolgen heel verregaand zijn.

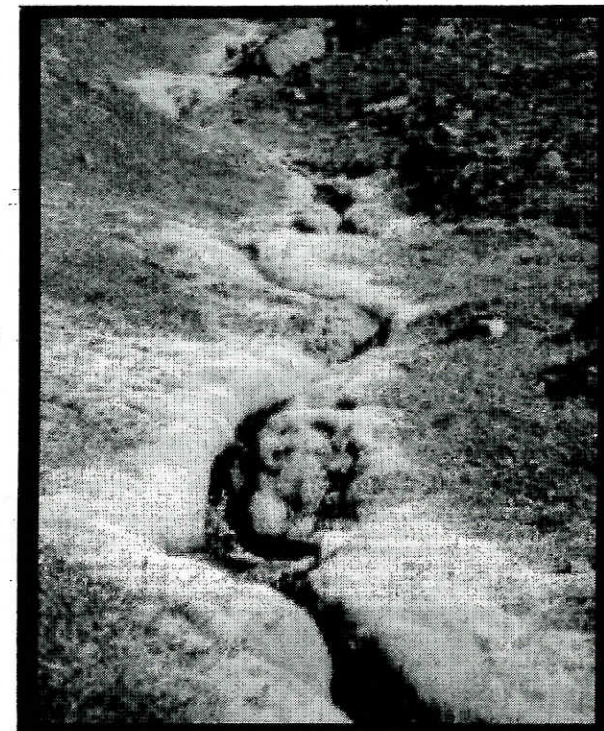
De conclusie is duidelijk: geen enkele foto kan niet tot één van de gekende foltertechnieken gerekend worden. Dit zijn de standaard folterprocedures waaraan de 'democratische' landen zich houden om informatie in te winnen van hun gevangenen. Het is wel degelijk de normale gang van zaken, behalve dat onder 'normale' omstandigheden niks gefotografeerd wordt. Tot slot moet nog opgemerkt worden dat recent onderzoek heeft aangetoond dat deze afschuwelijke praktijken zelfs zeer zelden tot informatie leidt die niet via traditionele kanalen zoals via informanten of infiltratie kon ingewonnen worden.

Bron en verder lezen: EOS-magazine nr. 7/8 2006 waarin prof Darius Rejali uitgebreid uitleg geeft.

Ijsland actiekamp 2006 : Berichten uit het barre land

Op het laatste moment werden we met de mobiele actiekeuken gevraagd om te koken op het directe actiekamp tegen de dam die daar aangelegd zou worden. Ons eerste enthousiasme werd wat getemperd door de torenhoge kosten die het transport met zich meebrengen zou. Na enkele stressy weken van organisatie en cijferen vertrokken we met z'n vieren, de camionet, een hoop materiaal en heel wat nieuwsgierigheid om wat er ons te wachten stond naar het noorden ... Wat volgt is een poging tot verslag, indrukken en gedachtes, gezien door de wegwaaierende zeilen van de keukentent.

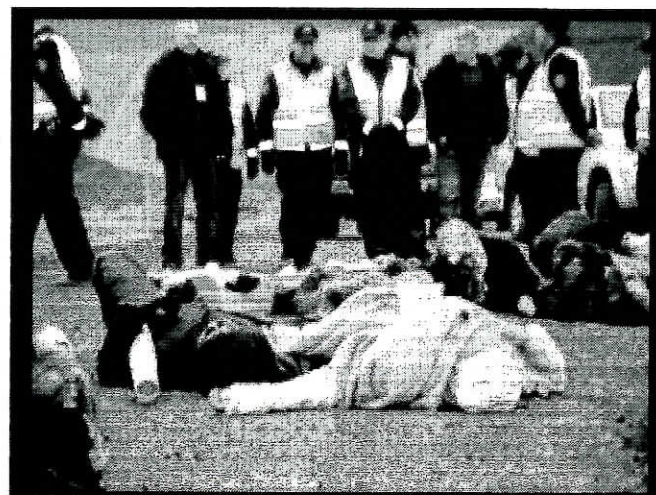
Bijna een week hadden we gerekend om in Ijsland te raken en dat was geen slecht idee, 3 boten, 1.200 km door Engeland, twee maal panne, 2 dagen in de Shetlands. Pas net voor de laatste boot ontmoetten we enkele andere mensen die op weg waren naar Ijsland, waaronder de rest van onze kookploeg. Na een laatste 2 dagen bootreis moesten we eerst nog een tweehonderdtal km rijden en daarbij steile hellingen trotseren. Uiteindelijk vonden we het pad dat van de 'grote baan' weggaat en naar Ijslands grootste berg Snaefell leidt. Met grote vrees voor de wagen volgden we het stenen pad dat ons doorheen mist en dwars door riviertjes zou leiden naar het kamp. Kamp? Toen we er uiteindelijk toekwamen was er nauwelijks sprake van een kamp. Aan de voet van de berg stond een hut die twee maanden per jaar werd open gehouden voor toeristen, voor de rest stonden er welgeteld 2 tentjes. Shit, was mijn eerste gedachte. Nu ja, de keukententen opzetten, materiaal uitladen. Er was nog geen gas en op het eiland is hout een schaars goed. De hut gebruiken was ook al geen optie omdat de toeristen hun nachtrust nodig hadden, huh? Nacht? Ja, het mocht dan wel klaarlichte dag lijken, eigenlijk was het al de holst van de nacht.

De volgende dagen werd het kamp opgezet, 2 grotere tenten werden opgezet, nog enkele infotentjes, meer mensen kwamen naar het kamp. De eerste vergaderingen werden samengeroepen en de eerste plannen gesmeed .. De mensen uit Ijsland hadden de eerste week uitgeroepen tot een familiekamp om zo meer Ijslandse mensen aan te trekken, maar hoewel er wel een paar gezinnen kwamen opdagen was er ook niet meteen een stormloop. Toch was de deelname van Ijsland(st)ers vergeleken met het vorige jaar vrij hoog. Buiten een hele hoop britten waren mensen gekomen uit wel 11 verschillende landen. Maar buiten de nationaliteitsverschillen die eigenlijk niet terzake doen waren er we meer verschillende meningen over hoe dingen moesten gebeuren. Eén van de ideeën was om het kamp te splitsen, omdat de eerste locatie verre van ideaal was, de dam lag op een tiental urenlopen. De acties kwamen traag op gang. De eerste dagen gebeurde vrij weinig, een eerste actie was een verkenningstocht naar de dam met een demonstratie. De tweede waarvoor heel wat afvergaderd was liep een beetje mank. Een groep van 50 mensen zou stappend vertrekken om de volgende dag toe te komen en daar een brug bezetten. Nadat iedereen moe van het stappen was en de groep verdeeld was, ontstond er onduidelijkheid over welke brug het ging. Er was heel wat scheve communicatie en na heel wat geruzie onder activisten onderling werd uiteindelijk een kruispunt bezet, mensen lockten zich vast aan elkaar, de politie kwam erop af, de pers kwam ter plaatse, plaatjes geschoten. Toen de politie na enkele uren dreigde met boetes werd besloten de blokkade op te heffen. Aan de voet van Snaefell kwam ondertussen een windje opzetten die alsmaar toenam, het eerste dat tegen de grond ging was één van de gemeenschappelijke tenten, meer en meer kleine tentjes hielden het voor bekeken. De keukentent had graag opgestegen, poten gingen de hoogte in, piketten dansten en het zeil begon te scheuren. We braken hem af en zetten de keuken in de enige overgebleven gemeenschappelijke tent, kookten te midden van een opeengepakte mensen- en materiaalmassa. Toen de wind de volgende dag terug ging liggen, konden we de keuken terug opzetten en werd besloten tot een nieuwe actie. Een picknick op de dam zorgde voor wat duw en trekwerk met de politie maar niemand werd ongenakt.

Ondertussen was het duidelijk geworden dat we niet op de kampplaats konden blijven, de eigenaar wou vanaf de eerste augustus geld gaan vragen per persoon, per nacht. Er werd besloten om veel dichterbij de dam kamp op te slaan, alleen waren er een paar technische problemen, er was een tekort aan transport, de wagens hadden bijna een constante panne en het weer dat regenachtig en vooral mistig was, zorgde ervoor dat het gevaarlijk werd om op kompas naar de nieuwe plek te lopen. vooral mistig was, zorgde ervoor dat het gevaarlijk werd om op kompas naar de nieuwe plek te lopen.

Daarbij kwam nog: IJslanders en rocksterren! Er bestaat een ijslandse groep Sigu ros die aldaar heel populair was, één van hun bandleden was ook ooit eens opgepakt bij

een actie tegen de dam. Deze zouden het kamp aandoen. Sommige IJslanders vonden dit zo belangrijk (als teken van de ondersteuning) dat het huurgeld van iedereen wilden betalen zodat die band toch maar op het kamp zou kunnen spelen. Eindeloze vergadertijd is er aan die band verspild. Uiteindelijk zijn ze toch komen spelen, maar op de eerste kampplaats, toen wij die al lang verlaten hadden. Tijdens het concert hebben ze zich ook niet uitgesproken tegen de dam...

Het duurde enkele dagen vooraleer het hele kamp verhuisd was. Niet alleen het weer speelde ons parten en de moeilijke communicatie, maar de twee meest geschikte voertuigen, een Zweedse legertruck en een jeep hadden opnieuw panne. Zo werd nog een ander geïmproviseerd kamp opgericht bij de legertruck die tussen het oude en het nieuwe kamp stond. Ook de politie toonde nu veel meer interesse (dat was volgens mij alleen maar een goed teken). Het pad naar het nieuwe kamp werd door hen afgesloten met een grote hoop zand en stenen. Een gehuurde jeep gevuld met mensen en materiaal reed er echter gewoon over, waarop de hoop werd verhoogd, verbreed en bewaakt door een politiejeep. Met de keukencamionet raakten we er niet meer over zodat we langs de kant van de weg moesten koken en dan met de warmhoudcontainers een uur moesten lopen om het eten bij het kamp te brengen. De nieuwe kampplaats 'fort Lindur' was een prachtige plaats, die door de in werking treden van de dam onder water zal verdwijnen, aan de ene kant begrensd door de meters dieper liggende rivier aan de andere kant door heuvels, het leek onmogelijk om te ontruimen... De volgende dagen slaagden we erin toch heel wat materiaal het kamp binnen te smokkelen, zodat het er leefbaar werd. De keuken werd constant gevolgd, zelfs mensen van de keuken die van de ene naar het kamp liften werden achtervolgd. Een eerste, kleine spontane actie vanuit het nieuwe kamp werd meteen beëindigd door de politie, de arrestanten werden de volgende ochtend vrijgelaten. Bij een tweede actie die beter voorbereid was en meer mensen inhield werden pijnpunten gebruikt om mensen uit lock-ons te martelen, maar éénmaal in het politiekantoor werden allen goed behandeld. De politie ontruimde het kamp op de 8ste augustus, wanneer het grootste deel van de activisten een nieuwe blokkade uitvoerde. De overgebleven kampbewoners lieten zich deels verrassen en het duurde niet lang of Fort Lindur hield op met bestaan. Alles en iedereen werd naar het politiekantoor afgevoerd. Enkele dagen later werd op het land van een boer een nieuw kamp opgezet, helemaal in het oosten, dicht bij de plaats waar de aluminiumsmelterij wordt gebouwd. De 16de werd daar een nieuwe blokkade uitgevoerd, aan een kraan werden spandoeken gehangen en hadden mensen zich vastgelockt. Alcoa heeft zich burgerlijke partij gesteld in deze zaak. Met de keuken, verlieten we het kamp, na 2 weken intensief koken, om nog wat van IJslands indrukwekkende natuur te verkennen.

Dat het landschap het waard is om te verdedigen staat als een paal boven water, maar vele dingen konden veel beter georganiseerd worden. Hoe het met de keuken en de voedselbestellingen was gelopen kan wel tekenend genoemd worden voor de rest van het kamp geloof ik. Van onze eerste bestellingen van voedsel en gas kwam er maar een fractie aan, samen met een IJslands persoon maakten we een nieuwe bestelling op, die hij bij een voedselcoöperatie zou gaan inkopen in Reykjavik.

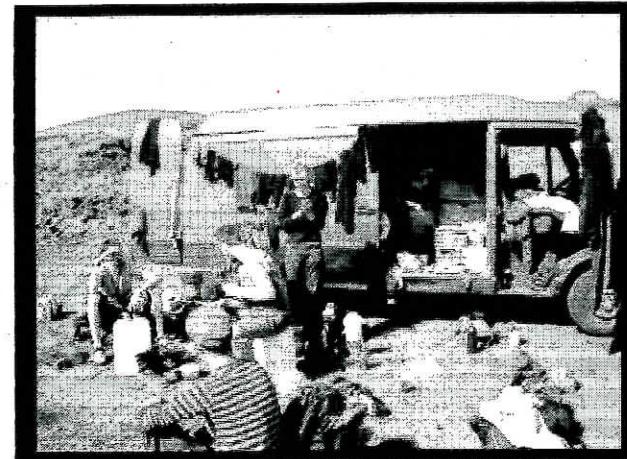
Enkele dagen later vernemen we dat deze persoon helemaal niet terug komt en dat hij samen met een stel andere hippies vertrokken is naar een Yogi kamp in Duitsland...Aaaarg!!!

het oeverloos gezwets in vergaderingen slopte veel energie op. We hadden een heleboel interessante mensen ontmoet, maar hadden ook moeten werken met vage types mensen waarvan ik me afvroeg wat ze er überhaupt aan deden.

trokken nog een paar dagen rond in IJsland en kwamen in aan van haar landschap (dat soms meer deed denken aan een andere planeet), bewonderden haar watervallen en noten van haar heet water. Op de terugreis werd het grootste deel van het scheepsdek ingenomen door activisten, in de Shetlands kampeerden we met z'n allen in het centrum van de stad op fort Charlot, vaarden verder naar Londen en raceten naar Dover, genoten op de laatste boot van gratis eten (en gratis bier) zetten voet aan land en

beëindigden hiermee Kokkerellens (voorlopig) grootste reis.

Wel heb ik waarschijnlijk vergeten, 5 weken weg is een lange tijd voor m'n geheugen, misschien komt er nog een infoavondje voor geïnteresseerden, met meer foto's en verhalen over lijkenpikkerij, Oscar de opperflik, bed in de keuken, supermarktplundering, walvissen, vikings enzovoort...
otr

Anargenda

vrijdag 15 september 20u: Tunesisch etentje in het Riad + volxkeuken Ivago

zaterdag 16 september 14u: betoging voor burgerlijke berechting, Justitiepaleis Brussel

woensdag 20 september 14u: woonactie in de Baafspelen - org. samenlevingsopbouw

donderdag 21 september: Benefiet voor familie zonder papieren @ Poema - Victor Praeckmanlaan gent

donderdag 21 september 19u30: debat "gewapend bestuur" De Centrale, Graankinderstraat 2

donderdag 21 september 19u30: lezing Michel Vandebosch GAIA St.-Pietersnieuwstraat 130

donderdag 21 tot zondag 23 september: bomspotting burgerinspecties in frankrijk meer info zie elders in dit blad.

zaterdag 23 september: Herdenking Sémira Adamu, Brussel

(momenteel niet meer info...)

zondag 24 september 11h00 opkuisactie in het Lappersfortbos

maandag 25 september: Infoavond over vervuilde stoffen in het GEC (St Pietersstation) org GMF

vrijdag 29 september 20u: film 'Behind The Mask'

zondag 1 oktober 14h30 voorstelling dichtbundel Lappersfort society. Boot the old piper op het kanaaleiland

maandag 2 oktober 20 u: verkiezingsdebat in De Vooruit

donderdag 12 oktober 20u: startvergadering AC iedereen welkom!!

